షో కేసుల్లో శవాలు ?

పోలవరపు ఆనందరావు

"ఎస్, చెప్పండి!" సిగరెట్ వెలిగించుకుంటు అన్నాడు డిటెక్టివ్ ఆనంద్.

అసిస్టెంట్ రవి చేతిలో పెన్సిల్ సిద్ధంగా ఉంది.

"నా పేరు రావ్. బహుశా మీరు వినే ఉంటారు. దాదాపు ఆరు సంవత్సరాలనుండి సినీఫీల్డ్‌తో టచ్ వుంది. ఇప్పటికి నాలుగు తెలుగు పిక్చర్స్ తీసాను.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం అంటే 1975వ సంవత్సరంలో ఫ్యామిలీ ప్లానింగ్ మీద రెండురీళ్ళ డాక్యుమెంటరీ చిత్రాన్ని నిర్మించాను. ఆ డాక్యుమెంటరీని నేనే డైరక్టు చేశాను. ఆ తరువాత దానిని ఫిలిమ్స్ డివిజన్ వారికి వేసి చూపించాను. వాళ్ళది నచ్చిందని కొనుక్కున్నారు.

పోయిన సంవత్సరం అక్టోబరు నెలలో మరొక డాక్యుమెంటరీ నిర్మాణాన్ని ప్రారంభించాను. ఈసారి దేశంలోని నీటికరువు గురించి తీస్తున్నాను. ఇప్పటికి దాదాపు రెండువేల అడుగుల ఫిల్మ్ షూట్ చేశాను. దానిని యెడిటింగ్ చేయగా తొమ్మిదివందల అడుగులు వచ్చింది. షూటింగ్ పూర్తి అయినట్లే. ఇంకొన్ని షాట్స్ కావలసి వచ్చి మొన్న పదిహేనవ తారీఖున తాంబరానికి యిరవై అయిదు కి. మీ. దూరంలోవున్న సరుగుడు తోటలదగ్గర షూటింగ్ జరిపాను.

ఆరోజు నిజంగా నా అదృష్టం! నాకు గుంపులుగా పరిగెత్తే క్లవుడ్ షాట్స్ కావాలి! నేను అనుకున్నట్లుగానేవుంది ఆ వాతావరణం. ఆ లొకేషన్ చూడటానికి చాలా బావుంది. సరుగుడు తోటల మీదుగా గుంపులుగా కదులుతున్న మేఘాలు! మొత్తం ఐదువందల అడుగులు ఒక బిట్ గా షూట్ చేశాను.''

రావ్ చెప్పడం ఆపి, సిగరెట్ ను అష్ట్రేలో పడేసి తిరిగి ప్రారంభించాడు.

''నేను ఎప్పుడూ సత్యవాణి లాబ్ నే ఉపయోగిస్తాను కానీ ఈసారి వాళ్ళకు ఏవో అర్జంట్ పిక్చర్స్ రిలీజు కాబోతూండటం వలనవాటి ప్రింటింగ్ జరుగుతోంది. నాపని లేట్ అవడానికి అవకాశముంది అన్నారు. కాని, నాకున్న క్యూరియాసిటీ ఆషాట్స్ ఎంతబాగా వచ్చాయో చూడాలని.

అందుకని ఫాతిమా స్టూడియోలోని లాబ్ లో నిన్న రాత్రి తొమ్మిది గంటల నలభైఅయిదు నిమిషాలకు 'నెగటివ్ డెవలపింగ్ అండ్ స్ట్రెయిట్ ప్రింట్'కు

యిచ్చాను. ఆ లాబ్ ఛీఫ్ మోహన్ దాస్ నాకు పరిచితుడు నా ఆత్రుతను అర్థంచేసుకుని, ఈ రోజు ఉదయం పది గంటలకు ప్రింట్ డెలివరీ యిస్తాను, అని ప్రామిస్ చేశాడు.

నా పిక్చర్ కు ఎడిటర్ గా గణపతి అనే ఆయన పని చేస్తుంటారు. ఆయన అసిస్టెంట్ సుందరం అనే యువకుడు! సుందరం కూడా చాలా మంచివాడు. నాకు నాలుగు సంవత్సరాల నుండి తెలుసు. నా పిక్చర్స్ కు అతనే అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ గా పని చేస్తుంటాడు.

ఈ రోజు ఉదయం సుందరాన్ని ఫాతిమా లాబ్ కు అకౌంట్ సెటిల్ చేసి, నెగటివ్ దానికి సంబంధించిన ప్రింట్ తీసుకురమ్మని పంపించాను. నా కారు రిపేర్ అవడంవలన సుందరం టాక్సీలో వెళ్ళాడు. అంతే ఇంత వరకూ అంతులేడు.''

రావ్ చెప్పడం ఆపి, బలంగా ఊపిరి పీల్చుకుని మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

డిటెక్టివ్ ఆనంద్ రావ్ చెప్పేది శ్రద్ధగా వింటున్నాడు.

''అతను లాబ్ నుండి నెగటివ్ కూడా డెలివరీ తీసుకున్నాడు. అసలు అక్కడనుండి నేరుగా ఎడిటింగ్ రూమ్స్ కు రావలసిన వాడు సాయంకాలం వరకూ రాలేదు. యేమైపోయాడో అర్థంకావడంలేదు. ఇంటిదగ్గర, అతని స్నేహితుల దగ్గర ఎంక్వయిరీ చేశాను. ఎవ్వరూ ప్రొద్దుట్నించీ సుందరాన్ని చూడలేదు. అతను పోయాడో, ఆ నెగటివ్ యేమైందో మీరు పరిశోధించాలి! ఫీజు గురించి వెనుకాడే మనిషిని మాత్రం కాదు'' చెప్పాడు రావ్.

"మిగతా నెగటివ్స్ ఎక్కడున్నాయి?" అడిగాడు ఆనంద్.

"సత్యవాణి ఫిల్మ్ లాబ్ లో."

"మీకు ఎవరిమీద అయినా, అంటే, మిగతా టెక్నిషియన్స్ మీద యేమైనా అనుమానాలు వున్నాయా? బహుశా, ఈర్ష్యతోనో, లేదా మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేయాలనో ఈ పని చేసుంటానికి ఆస్కారముందా?" అడిగాడు ఆనంద్.

రావ్ తల అడ్డంగా ఊపాడు.

"ఆల్ రైట్! మీ అడ్రస్, సుందరం ఇంటి అడ్రస్ యిచ్చివెళ్ళండి! నేను రేపట్నించీ పరిశోధన ప్రారంభిస్తాను. మీకు ప్రతిరోజు రాత్రి నా రిపోర్టు అందచేస్తాను. కేసు ముగియకుండా ఫీజు ఎంతో చెప్పలేను. అడ్వాన్స్ మాత్రం యిచ్చివెళ్ళండి," చెప్పాడు డిటెక్టివ్ ఆనంద్.

అసిస్టెంట్ రవి, రావ్ చెప్పిన అడ్రస్ లన్నీ నోట్ చేసుకుని, అతను యిచ్చిన రెండువందల రూపాయల నోట్లను జేబులో తోసాడు.

"మీరు ఈ విషయం పోలీస్ కి రిపోర్ట్ చేయలేదా?" ఆనంద్ అడిగాడు.

"లేదు. వాళ్ళు మీ అంత చనువుగా వుండరు. వాళ్ళను చూడగానే ఎటువంటి వాళ్ళుకూడా భయపడి, నిజం చెప్పే అవకాశముండదని నా అభిప్రాయం!" రావ్ నవ్వి, మరోసారి కరచాలనం చేసి బయటకు కదిలాడు.

2

ఆనంద్ కారు దిగాడు.

"ఎవరుకావాలి సార్?" దాదాపు పరుగెత్తుకుంటూ

అడిగాడి లాబ్ వర్కర్.

"లాబ్ చీఫ్ మోహన్‌దాస్ ఉన్నారా?" ప్రశ్నించాడు ఆనంద్.

"ఆ రూమ్‌లో ఉంటారు" చెప్పి హడావిడిగా వెళ్ళిపోయాడు లాబ్ వర్కర్.

ఆనంద్ ఆ చుట్టుప్రక్కల పరిసరాలను గమనిస్తూ ఆఫీస్‌రూమ్ వైపు నడిచాడు.

ఆఫీస్‌రూమ్ చాలా విశాలంగావుంది. గదిలో ఐదు బీరువాలు ఉన్నాయి. బీరువాలకు నాలుగడుగుల ముందుగా రెండు బుక్‌షెల్ఫ్‌లు ఉన్నాయి. వాటి నిండుగా అరలుగా పేర్చిన ఫైల్స్ ఉన్నాయి. డోర్‌కు ఎదురుగా, గోడకు ఆనుకుని రివాల్వింగ్ ఛేర్, దానిముందు పొడుగాటి టేబిల్, టేబిల్ మీద చిందర వందరగా పడవేసిన ఫైల్స్, పేపర్స్ ఉన్నాయి.

మోహన్‌దాస్ రివాల్వింగ్ ఛేర్‌లో వెనక్కువాలి, కళ్ళుమూసుకుని ఏదో దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నట్లుగా కనబడుతున్నాడు. స్వింగ్ డోర్ మూసుకున్న శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు.

ఆనంద్ విష్ చేసి తన్ను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"కూర్చోండి! నేను మీకేమైనా సహాయం..."

"చెయ్యగలరనే ఆశతోనే వచ్చాను" మధ్యలోనే అందుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

మోహన్‌దాస్ చిరునవ్వుతో తన అంగీకారం తెలియజేశాడు.

"పదహారవ తారీఖు రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకల్లా అయినుకు మిస్టర్ రావ్ అనే ప్రొఫెస్సర్ తన డాక్యుమెంటరీ

చిత్రానికి సంబంధించిన అవుట్ డోర్ నెగటివ్ ఒకటి డెవలపింగ్ అండ్ ప్రింటింగ్ కు ఇచ్చారు. దాని గురించి కొంచెం ఇన్ ఫర్ మేషన్ కావాలి!'' అడిగాడు ఆనంద్.

''ఓ...! అదా! మిస్టర్ రావ్ ఈ విషయం గురించి ఇక్కడ నానాగొడవా చేసి వెళ్ళారు. ఆ మర్నాడు ప్రొద్దునే సుందరవచ్చి తీసుకెళ్ళాడు. కానీ, అతను మాయమవటం మా దురదృష్టం! అనవసరంగా రావ్ గారు మా లాబ్ పేరు రచ్చకెక్కిస్తున్నారు. ఇప్పుడు డిటెక్టివ్ నికూడా పంపారు. ఇక రేపు పోలీసులుకూడా...''

''అంత అవసరం వసుందనుకోను!...మీరు కొంచెం శ్రమ అనుకోకపోతే, డెలివరి రెసిప్టుకాపీ చూపిస్తే మా సందేహాలు తీరిపోతాయి.''

విసుగ్గా లేచాడు మోహన్ దాస్. పది నిముషాలు వెదికి, రెండు లావుగావున్న ఫైల్స్ తీసుకువచ్చి ఆనంద్ ముందు పెట్టాడు.

''ఇది డెలివరీ రెసిప్టు ఫైల్! డేట్ తెలుసుగాబట్టి, తేలిగ్గానే దొరుకుతుంది వెదకండి'' చెప్పి తానొక ఫైల్ అందుకుని చేర్ లో కూర్చొని వెదకటం మొదలుపెట్టాడు.

ఆనంద్ జాగ్రత్తగా ఫైల్ వెదకడం మొదలు పెట్టాడు.

దాస్ చెప్పినట్లు తేలికగానే కనబడింది. ఆనంద్ ఆ రెసిప్టును అతిజాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. అంతా కరెక్టుగానేవుంది. క్రింద ఇంగ్లీషులో సుందరం సంతకం వుంది. క్రొత్త విషయం ఏమీ కనపడలేదు.

ఆనంద్ తలపైకెత్తి దాస్ వేపు చూశాడు. దాస్ దీక్షగా ఫైల్ లోని ఒక్కొక్క పేపరు తిరగేస్తున్నాడు.

పదినిమిషాలు గడిచిపోయాయి.

"మిస్టర్ దాస్!" అసహనంగా కుర్చీలో కదులుతూ పిలిచాడు ఆనంద్.

"చెప్పండి" తలపైకెత్తి అన్నాడు దాస్.

"ఆ నెగటివ్‌ను రాత్రి ఎవరు ప్రింట్ చేసారు? ప్రింట్ చేసిన తరువాత దానిని ఎవరు చెక్ చేశారు?"

"సాధారణంగా నైట్ షిఫ్టులో నేనే ఉంటాను. ఆ రోజురాత్రి నా అసిస్టెంట్ నెగటివ్ డెవలప్ చేశారు. దానిని చెక్ చేసి, అంతా కరెక్ట్‌గా ఉండటం వలన ప్రింట్ చేశాం. ప్రింటింగ్ పూర్తయ్యేసరికి రెండున్నర అయింది."

"ప్రింట్ అయిన తరువాత చెక్ చేశారా?"

"ఆఁ... చేశాను. ముందు టేబిల్‌లో చెక్ చేసాను. ఆ తరువాత థియేటర్‌లో కూడ చెక్ చేసాను."

"ఆయన తీసిన షాట్స్ చాలాబాగా వచ్చాయట!?"

"సారీ! నేను చెక్ చేసేటప్పుడు ప్రతిషాట్‌కూ లైటింగ్ సరిపోయిందో, లేదో చూస్తానుగాని, ఆషాట్ బ్యూటీగా ఉందా, లేదా అని చూడను."

"పోనీ, అవి ఏ విధమైన షాట్స్?"

"అందులో గొప్ప విశేషమేమీ లేవు. సాధారణంగా అందరూ షూట్ చేసుకొచ్చే క్లవుడ్ షాట్స్ మాత్రమే! ఆఫ్టరాల్... దానికి ఆయనింత గొడవ చేస్తున్నారంటే అర్థంలేదు."

"ఆషాట్స్ కోసమే కాదు. సుందరంకూడ కనిపించడం లేదుకదా! అతని కోసమైనా వెదకాల్సిందే మరి."

దాస్ నిట్టూర్పు విడిచాడు.

"మిస్టర్ దాస్! మీరు అసలు థియేటర్‌లో చెక్ చేసారా?"

"వెయిట్... వెయిట్! మీరు నమ్మటం కోసమే ఈ ఫైల్ తిరగేస్తున్నాను. ఇది లాబ్ థియేటర్ ఫైల్!" అని చెప్పి, తిరిగి ఫైల్‌లోని పేపర్స్ వెదకడం మొదలు పెట్టాడు.

మరో ఐదు నిముషాలు గడిచాయి.

"ఇది చూడండి! మీకే అర్థం అవుతుంది" ఫైల్‌ను ఆనంద్ ముందుకు తోశాడు.

దానిలో ప్రొడక్షన్ పేరు, ప్రొడ్యూసర్ పేరు వ్రాసి ఉన్నాయి. సరిగ్గా రెండూనలభై ఐదుకు ప్రొజెక్టర్ ఆన్ అయింది. మూడుగంటల అయిదు నిముషాలకు చెకింగు ముగిసింది. క్రింద ఆపరేటర్ సంతకం ఉంది.

ఆనంద్ ఫైల్ మూసి లేచి నిలబడ్డాడు.

"మిస్టర్ మోహన్‌దాస్! చాలా హెల్ప్ చేశారు. కాని, ఆ పాట్స్ గురించి కొంచెం విపులీకరించి చెప్పినట్లయితే బాగుండేది" అసంతృప్తిగా అన్నాడు ఆనంద్.

"సారీ! ముందే చెప్పానుగదా! ఫీచర్ ఫిల్మ్స్ ఐతే ఒకటికి రెండుసార్లు థియేటర్‌లో చెక్ చేస్తాను. ఇది కూడా అలా చేసినట్లయితే, మీకు కొంచెమయినా చెప్ప గలిగి ఉండేవాడిని! కాని, డాక్యుమెంటరీ అవటంవలన ఒకసారికంటె ఎక్కువగా చూడలేదు. సో, ఐ కాంట్ డూ ఎనీ హెల్ప్ ఇన్‌దట్ మేటర్!"

"థాంక్స్! సీ యూ ఎగయిన్" షేక్‌హాండ్ యిచ్చి, బయటకు కదిలాడు ఆనంద్.

3

"వాడికి ఎంతపనివున్నా రోజుకు ఒక్కసారయినా వచ్చి కనపడి వెళ్ళేవాడు. ప్రతిరోజూ ఇంటివిషయాలు

స్వయంగా కనుక్కొని, చేయగలిగిన సహాయం చేసి వెళ్ళేవాడు. మాకున్నది వాడొక్కడే కొడుకు! మేమిలా బ్రతుకు నెట్టుకొస్తున్నామంటే వాడిని చూసుకోవడానికే! ఇంకో రెండు మాసాలలో పెళ్ళికూడా నిశ్చయమైంది."

గాద్గదిక స్వరంలో మెల్లిగా ఒక్కొక్కమాటే చెప్పుకుంది సుందరం తల్లి. ఆవిడ కళ్ళు కన్నీటితో నిండిపోయాయి. ఆవిడకు దాదాపు నలభై సంవత్సరాలకుపైన ఉంటాయి. శరీర పోషణలేక ఎండిపోయిన ఆవిడ శరీరం ఆ ఇంటి ఆర్థిక పరిస్థితులను విపులీకరించి చెబుతున్నట్టు అనిపిస్తోంది. నిద్రలేమితో గుంటలుపడ్డ కళ్ళచుట్టూవున్న ముడతలు కన్నీరు కార్చటంలో తమకున్న అనుభవాన్ని తెలుపుతున్నాయి.

"సుందరం నాన్నగారు ఎక్కడ?" అడిగాడు రవి.

"ఆయన పదిహేను సంవత్సరాలనుండి ఏదో ఎస్టేట్స్‌లో పని చేస్తున్నారు. ఆయన చాలా సాధు స్వభావి! మంచివారు కాబట్టే ఎంతకాలం పనిచేసినా ఆ రెండువందల జీతంకంటే ఎక్కువ అడగలేరు. ప్రొద్దున్న ఎనిమిది గంటలప్పుడనగా వెడతారు. తిరిగి సాయంత్రం ఐదు గంటలకుగాని రారు!"

"ఆయన ఏం పనిచేస్తారు అక్కడ?"

"ఏదో గుమాస్తా గిరీ."

"సరే సుందరానికి ఫ్రెండ్స్ ఎవరైనా ఉన్నారా?"

మరలా సుందరం పేరు రాగానే ఆవిడ కళ్ళలో నీళ్ళు ఉబికాయి.

"ఇంటికయితే ఎక్కువగా తీసుకురాడు గాని, వాడు

మాత్రం ఎప్పుడూ సారంగపాణిస్ట్రీట్ లో పదహారవ నెంబరు ఇంటికి వెడతాడు. వాడి ఫ్రెండ్స్ అందరూ అక్కడే వస్తారని చెబుతుండే వాడు."

"మీరేమీ దిగులు పెట్టుకోవద్దు. సుందరం ఎక్కడున్నా వెతికి తీసుకువస్తాం! అనవసరంగా బాధ పడకండి!"

ఆవిడ ఏడుస్తూనే తలూపింది. రవి ఇక అక్కడ నిలబడలేక బయటకు వచ్చి, సైకిల్ ఎక్కాడు.

నెం, 16 సారంగపాణిస్ట్రీట్ తేలిగ్గానే దొరికింది. సైకిల్ గేటుబయట స్టాండ్ వేసి, గేట్ తోసుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు. లోపల కొంచెం ఖాళీస్థలంవుంది. ఆ స్థలానికి ఇరువైపులా ఇళ్ళు వరుసక్రమంలో వున్నాయి. అన్నీ చిన్నచిన్న పోర్షన్స్ మాత్రమే! ఖాళీ స్థలంలో చాలామంది పిల్లలు గొడవగా అరుచుకుంటూ, కొట్టుకుంటూ ఆడుకుంటున్నారు.

రవిని చూడగానే బయటకూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న ఆడవాళ్ళు లేచి వెళ్ళిపోయారు. రవి అటు వైపుపోతున్న కుర్రాడిని పట్టుకుని సుందరం గురించి అడిగాడు. వాడు రివ్వున ఎడమవైపున్న వరుసలో చివరి ఇంటిలోకి పరుగెత్తాడు.

రెండు నిముషాల తర్వాత ముగ్గురు యువకులు బయటకు వచ్చారు. అందరూ దాదాపు రవి వయస్సువాళ్ళే! చూడటానికి చాలా సింపుల్ గా బాగున్నారు.

రవిని చూడగానే విష్ చేశారు.

"మీరు అడిగింది అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ సుందరం గురించే కదా!"

రవి అవునని తెలుపాడు.

"అయ్యో! సదరు సుందరంగాను కొలది దినాలుగా అదృశ్యమైపోయాడు. వివరాలేవీ యింకా తెలియరాలేదు. బహుశా పేపర్‌లో యే బహుమతో ప్రకటించినట్లయితే, తనకు తనే రెక్కలు కట్టుకుని వాలగలడే! మీరు ఆ పని చేసివుండాల్సింది!" డైలాగు చెప్పే ధోరణిలో, ఒకడుగు ముందుకువేసి చెప్పాడు ఒకతను.

"సార్! ఇప్పుడు వాగిన కథానాయకుడి పేరు గోఖలే అతను విజయ్‌కుమార్! పోతే నా పేరు గోపీ. సెరింగ్టన్ రోడ్‌లోని ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో చదువుతున్నాను. మీ పేరు చెప్పగలరా?"

"నా పేరు రవి! డిటెక్టివ్ ఆనంద్ దగ్గర అసిస్టెంట్‌గా పనిచేస్తున్నాను" చెప్పాడు రవి.

"మాకు డిటెక్టివ్స్ అన్నా-పరిశోధనలన్నా చాలా ఇష్టం!" అన్నాడు గోపీ.

"సుందరం చాలా మంచివాడు. మాకు భోజనం లేక పోతే ఎలాగైనా సరే అప్పుచేసి తెచ్చియిచ్చే వాడు. మేం నలుగురుమూ ఎంతో ప్రాణంగా కలిసివుంటున్నాము. వాడు కనబడకపోవటం వలన మాకు చాలా డల్‌గానే వుంది. కాకపోతే__వాడికొక దుర్గుణం మాత్రం వుంది. అదయినా ఆర్థిక పరిస్థితులవలన మాత్రమే యేర్పడింది" విజయకుమార్ చెప్పటం ఆపాడు.ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు.

"ఏమిటది" రవి ఆత్రంగా అడిగాడు.

"వాడు పనిచేసే పిక్చర్‌లో యేవైనా మంచి పాట్స్ అంటే ఆర్టిస్టులేకుండా వుండే పాట్స్, ప్రొడ్యూసర్ ఎక్కువుంట్స్‌లోనే ఎక్స్‌ట్రా ప్రింట్ చేయించి, దానిని

డ్యూప్ నెగటివ్ తోసహా ఎవరికైనా అమ్మేస్తుంటాడు. మేం ఎన్నిసార్లో చెప్పాం ఆ అలవాటును మార్చుకోలేక పోయాడు" చెప్పాడు గోఖలే.

4

ఆనంద్ కోట్స్ రోడ్ లో వున్న రావ్ ప్రొడక్షన్ ఆఫీస్ కు చేరుకునేటప్పటికి సరిగ్గా ఇరవై రెండు నిముషాలు పట్టింది.

'రావ్ ఎంటర్ ప్రైజస్' బోర్డున్న రూమ్ వైపు నడిచాడు. రూమ్ ముందు చిన్న స్టూల్ మీద బోయ్ కూర్చునివున్నాడు.

"మిస్టర్ రావ్ ని చూడాలి!" చెప్పాడు ఆనంద్.

బోయ్ లోపలకు వెళ్ళి, నిమిషంలో తిరిగివచ్చాడు.

ఆనంద్ లోపల అడుగుపెట్టాడు.

"కమిన్ మిస్టర్ ఆనంద్!" రావ్ ఆహ్వానిస్తూండగా రావ్ కు ఎదురుగా కూర్చున్నవ్యక్తి తల ప్రక్కకు తిప్పి ఆనంద్ ని చూశాడు.

ఆనంద్, రావ్ టేబిల్ కు ప్రక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చుని, ఆ క్రొత్తవ్యక్తిని పరిశీలగా చూశాడు.

ఆ వ్యక్తికి నలభైయేడేళ్ళుండవచ్చు! ఎఱ్ఱగా, లావుగా వున్నాడు సుమారు ఆరు అడుగుల ఎత్తుండవచ్చు. తల మీద అక్కడక్కడ కొంచెం వెంట్రుకలున్నాయి. తక్కువే అయినా నల్లగ నిగనిగలాడుతున్నాయి. మంచి ఖరీదైన సూట్ లో వున్నాడు. కుడిచేతికి రంగు రంగుల, పెద్దవాచీవుంది. చూడగానే విలువైన మనిషని గ్రహించాడు ఆనంద్.

"ఈయన భూషణ్ ఎస్టేట్స్ కు అధిపతి! పేరు

భూషణ్ రావ్! నాకు గతరెండేళ్ళుగా పరిచయం. ప్రస్తుతం ఈయన ఒక పిక్చర్ స్టార్ట్ చేస్తున్నారు. నన్ను డైరెక్ట్ చేయమని కోరారు.''

రావ్ ఒకరినొకరికి పరిచయం చేశాడు. ఇద్దరూ విష్ చేసుకోగానే, రావ్ టేబిల్ మీదున్న స్విచ్ నొక్కాడు, బోయ్ కాఫీ తీసుకువచ్చాడు. ముగ్గురూ కాఫీ త్రాగి, సిగరెట్స్ వెలిగించి, మాటల్లోపడ్డారు.

అరగంట గడిచిన తరువాత భూషణ్ రావు తనకు వేరేపని ఉన్నదని, క్షమాపణలు చెప్పుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

మిగిలిన ఇద్దరూ కేసుగురించి చర్చించుకుంటూండగా ఫోన్ మ్రోగింది. రావ్ మాట్లాడ్డం ఆపి రిసీవర్ ఎత్తాడు.

''యస్....ప్లీజ్ వెయిట్!'' ఆనంద్ వైపు తిరిగి, ''మీ అసిస్టెంట్ రవి!'' చెప్పి రిసీవర్ అందించాడు.

''హల్లో!...ఆఁ...గుడ్! సరే!...నేను సాయంత్రం ఆరుగంటలకు వస్తాను. ఓ కే!'' ఆనంద్ ఫోన్ పెట్టేసి, రావ్ తో విషయాన్ని టూకీగా చెప్పి, ''అర్జంట్ గా ఎడిటర్ గణపతిని పిలిపించండి!'' అన్నాడు.

రావ్ రెండుచోట్లకు ఫోన్ చేసి, గణపతివస్తే వెంటనే తన ఆఫీసుకు రమ్మనమని చెప్పాడు.

పన్నెండున్నరకు గణపతి వచ్చాడు.

''గణపతిగారూ! సుందరానికి స్టాక్ షాట్స్ అమ్మే అలవాటుందట! మీకు తెలుసా?'' అడిగాడు ఆనంద్.

''ఉందని విన్నాను గాని, నా దగ్గర పనిచేసేటప్పుడు మాత్రం ఇంతవరకూ అలాంటదేమీ చేయలేదు,'' చెప్పాడు గణపతి. అతని స్వరం కొంచెం బాధగా పలుకు

తుంది. మనిషి కంగారుపడుతున్నాడు.

ఆనంద్, గణపతిని సూటిగా చూశాడు. గణపతి యిబ్బందిగా రావ్ వైపు చూశాడు. రావ్ ఇద్దర్నీ మార్చి మార్చి చూస్తున్నాడు.

"మిస్టర్ గణపతీ! మీ నమ్మకం దెబ్బతింది. సుందరం యిప్పుడు రావ్‌గారు నిర్మించే డాక్యుమెంటరీలో కొన్ని షాట్స్ నెలక్రితం అమ్మాడట!"

ఆనంద్ చెప్పినది వినగానే మొహం ఎఱ్ఱబారింది గణపతికి.

"నేను నమ్మను" గట్టిగా చెప్పాడు గణపతి.

"మీ ఎడిటింగ్ రూమ్స్ ఎక్కడ?"

"గిరి రోడ్‌లోవున్న ఓ ప్రైవేట్ ఎడిటింగ్ రూమ్‌లో చేస్తున్నాను."

"అయితే పదండి! చెక్ చేసి వద్దాం!" ఆనంద్ లేచాడు.

రావ్ అయోమయంగా చూస్తున్నాడు.

ఇద్దరూ అంబాసిడర్‌లో ఎడిటింగ్ రూమ్‌కు చేరుకున్నారు. కారు ఆగగానే గణపతి క్రిందకుదూకి రూమ్‌లోకి పరుగెత్తాడు. ఆనంద్ అనుసరించాడు.

ఎడిటింగ్ రూమ్ నిండా చాలా ఎత్తువరకూ వరుసగా పేర్చబడిన క్యాన్స్‌వున్నాయి. రూమ్ చాలా ఇరుగ్గా వున్నట్లనిపించింది. ఎడిటింగ్ టేబిల్‌కు కొంత దూరంలో కిటికీ ప్రక్కగా రివైండింగ్ టేబిల్‌వుంది. దానిక్రింద కొన్ని క్యాన్స్‌వున్నాయి. గణపతి కంగారుగా వాటిని తీసి వెదికాడు.

ఆనంద్ ఫిల్మ్ వాసనపీలుస్తూ, గణపతి మొహంలోని భావాలని పరిశీలిస్తున్నాడు.

క్రమంగా గణపతి మొహం పాలిపోయింది.

"మీరు చెప్పిందే నిజం! సుందరం యింతపని చేస్తాడనుకోలేదు. మొన్న ఒకసారి వర్క్ జరుగుతూండగా ఈ క్యాన్ కనపడలేదని గొడవచేసాను. మిగతా క్యాన్స్‌తో కలిసిపోయి మిస్ అయిందనుకున్నాను" బాధగా చెప్పాడు గణపతి క్యాన్ మూత మూస్తూ. ఆ క్యాన్ ఖాళీగావుంది!

"సుందరం అమ్మిన ఎన్.డి. షాట్స్ నెగటివ్ ఎక్కడుంది?" అడిగాడు ఆనంద్.

"సత్యవాణీ స్టూడియోలాబ్‌లో వుంది."

"అసలు ఈ డాక్యుమెంటరీకి సంబంధించిన నెగటివ్ ఎన్ని లాబ్స్‌లోవుంది?"

గణపతి లేచి నిలబడ్డాడు.

"మేం ఎప్పుడూ సత్యవాణీ లాబ్‌నే ఉపయోగిస్తాం. లాస్ట్‌బిట్ నుమాత్రం ఆ లాబ్‌కు ఏదో రిలీజ్ పిక్చర్ వుండటం వలన మా పని త్వరగా అవాలనే ఉద్దేశంతో ఫాతిమా స్టూడియోకు యిచ్చాం!"

చెబుతూనే తాను చిందరవందరగా చేసిన క్యాన్స్‌ను వరుసక్రమంలో పెట్టాడు. కర్చీఫ్‌తో మొహానికి పట్టిన స్వేదబిందువులను తుడుచుకుని భారంగా బయటకు కదిలాడు.

"గణపతి! మీరు శ్రమ అనుకోకపోతే,అలా సత్యవాణీ లాబ్‌కుపోయి ఒకసారి నెగటివ్స్ చెక్ చేసి వద్దాం! వీలైతే ఆ ఎన్. డి. షాట్స్ ప్రింట్ ఒకటి కావాలి! ఏమంటారు?" అడిగాడు ఆనంద్.

"అలాగే పదండి."

అంబాసిడర్ పదినిమిషాలలో సత్యవాణీ లాబ్ ముందు ఆగింది. ఇద్దరూ లాబ్ రిసెప్షన్ చేరుకున్నారు.

రిసెప్షన్ చాలా సందడిగావుంది. కొందరు విలాసంగా సిగరెట్స్ త్రాగుతూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. మరి కొందరు హడావిడిగా లోపలకు బయటకు తిరుగుతున్నారు.

రిసెప్షన్ దగ్గరున్న ఆపరేటర్ గొంతు వాళ్ళ గొడవలో కలిసిపోయి వినిపించడంలేదు. యూనిఫామ్ వేసుకున్న లాబ్ వర్కర్స్ క్రొత్త పిక్చర్ తాలూకు ఫిల్మ్ బాక్స్‌లు వరుసగా పెట్టి లెక్క చూసుకుంటున్నారు. రిసెప్షన్ టేబిల్ కు ముందున్న కుర్చీలోని వ్యక్తులు టీ త్రాగుతూ లాబ్ వర్కర్స్‌కు ఏవో ఆదేశాలనిస్తున్నారు.

గణపతి, ఆనంద్‌ను అక్కడే వుండమని సౌంజ్ఞ చేసి, టేబిల్ వెనుకనుండి లోపలకు వెళ్ళాడు. రెండు నిమిషాలలో బయటకువచ్చి, ఆనంద్‌ని లోపలకు రమ్మని చేయి ఊపాడు.

ఆనంద్ జనాన్ని తప్పించుకుంటూ గణపతి వెంబడి లోపలకు వెళ్ళాడు. లోపల రివాల్వింగ్ చేర్‌లో ఓ నడివయస్కుడు కూర్చుని ఏవో ఫైల్స్ చూసుకుంటున్నాడు. గణపతి, ఆనంద్‌ను ఆవ్యక్తికి పరిచయం చేశాడు. ఆవ్యక్తి ఇద్దరినీ కూర్చోమని కుర్చీలు చూపించాడు.

“సార్! రావ్‌గారి డాక్యుమెంటరీకు సంబంధించిన నెగటివ్స్ కొంచెం చెక్ చేయాలి! వీలయితే ఓ త్రీఫిఫ్టీ ఫీట్ ప్రింట్ కూడా కావాలి! మీరు బిజీలో ఉన్నారని తెలిసే అడుగుతున్నాను క్షమించాలి!” గణపతి ప్రాధేయ

పూర్వకంగా చూశాడు అవ్యక్తి వైపు.
అవ్యక్తి చిరునవ్వు నవ్వాడు.
"మిస్టర్ గణపతీ! మీకంటే మీ అసిస్టెంటు చాలా స్పీడులాగుంది. ఒకవేళ మీరు మరోదారిన రాలేదు కదా?"

గణపతి రెండుక్షణాలు అయోమయంగా చూశాడు.
ఆనంద్ మొహంలో ఏవో అనుమానపు ఛాయలు అలుముకున్నాయి.
"మీరు చెప్పేదేమిటో...?" గణపతి తడుముకుంటు న్నాడు మాటలకోసం.

"సారీ, గణపతి! మీ అసిస్టెంట్ సుందరం ఇంతకు ముందు పదినిమిషాలయిందేమో, వచ్చి రావ్ గారు నెగ టివ్ ను చెక్ చేయమన్నారని చెప్పి మొత్తం ఫ్యాన్స్ అన్నీ తీసుకెళ్ళాడు."
"ఆఁ..." బ్రాన్పడిపోయాడు గణపతి.
"అతను నిజంగా నా అసిస్టెంటేనా?"

"యస్! సుందరం నాకు బాగా పరిచయమేకదా!"
గణపతి గగ్గోలు పెడుతూ విషయమంతా చెప్పేతు న్నాడు.
"అతనివెంట ఎవరేనా ఉన్నారా?" అడిగాడు ఆనంద్ లేచి నిలబడుతూ.

"బయట సంగతి నాకు తెలియదు. ఈ రూమ్‌లోకి అతనొక్కడే వచ్చాడు. ఐయామ్ సారీ," తన బాధను వ్యక్తంచేశాడు లాబ్ చీఫ్.
లాబ్ చీఫ్‌కు థాంక్స్ చెప్పి,ఇద్దరూ నీరసంగా రిసెప్షన్ టేబిల్ దగ్గరకు చేరుకున్నారు.

"మీరు ఈ విషయం వెంటనే రావ్ గారితో చెబితే మంచిదేమో!" అన్నాడు ఆనంద్.

ఆపరేటర్ వైపు అడుగులేశాడు గణపతి దిగులుగా.

ఆనంద్, గణపతి వాలకాన్ని గమనిస్తూ కొంచెం దూరంగా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

ఇద్దరు మాట్లాడిన తరువాత లైన్ దొరికింది కాబోలు గణపతి ఆత్రంగా అందుకున్నాడు ఫోన్. గణపతి నోరు మెదపటం కనబడుతోంది గానీ మాటలు సరిగా వినిపించటంలేదు.

లాబ్ వర్కర్ ఒకతను గబగబ నడిచి ఆనంద్ దగ్గరకు వచ్చాడు.

"సార్! మీరేనా ఆనంద్?" అడిగాడు.

ఆనంద్ తలూపాడు.

"సుందరం నాకు ఫ్రెండ్! అతను పావుగంట క్రితం వచ్చి, నెగటివ్స్ డెలివరీ తీసుకునేప్పుడు, రహస్యంగా త్రీ ఫ్రేమ్స్ ఫిలిమ్ ఇచ్చి, తనకోసం ఎవరయినా వస్తే యివ్వమన్నాడు. మీరు లాబ్ చీఫ్‌తో మాట్లాడుతుంటే విన్నాను" అతను బ్యాక్ పాకెట్‌లో నుండి చిన్న పేపర్‌లోవుంచిన త్రీ ఫ్రేమ్స్ నెగటివ్ ఫిల్మ్ బయటకు తీసి, ఆనంద్ చేతిలో పెట్టాడు.

"ఇదేమిటి చూశావా?" అడిగాడు ఆనంద్.

"లేదు. బహుశా ఏ బ్లూఫిల్మ్‌కో సంబంధించిన ఫ్రేమ్స్ అయివుండవచ్చు! ప్రింట్ చేసి తెమ్మంటారా?"

"వద్దు! నేను బయట ప్రింట్ చేయిస్తాను. ఈ సంగతి ఎవరితోనూ చెప్పవద్దు!" చెప్పి, జేబులోనుండి అయిదు రూపాయలనోటుతీసి ఇవ్వబోయాడు.

ఆవ్యక్తి నవ్వుతూ తల అడ్డంగా ఊపి నిరాకరించాడు.

"చాలా థాంక్స్! నీ ఉపకారానికి" చెప్పాడు ఆనంద్.

ఆవ్యక్తి తృప్తిగా తలాడిస్తూ వేగంగా వెళ్ళి, మిగతా వర్కర్స్‌తో కలిసిపోయాడు.

ఆనంద్ ఆ ఫిల్మ్ ముక్కను జాగ్రత్తగా జేబులో వేసుకున్నాడు. గణపతి ఫోన్ పెట్టేసి, ఆపరేటర్‌తో ఏదో మాట్లాడి ఆనంద్ దగ్గరకు వచ్చాడు.

6

"మిస్టర్ ఆనంద్! మీరు పరిశోధన మొదలుపెట్టి రెండురోజులు అయింది. ఇంత వరకూ ఎటువంటి సమాచారమూ అందించలేకపోయారు."

సంజాయిషీ చెప్పమన్నట్లు అడిగాడు రావు.

ఆనంద్ పేలవంగా నవ్వాడు.

"రావ్ గారూ! నేను రాత్రికూడ మీకు రిపోర్టుఅందజేసాను. ఎంత ప్రయత్నించినా పరిశోధన ముందుకు పోవటానికి మార్గం కనపడటంలేదు. అయినా సుందరం వలన నెగటివ్ పోయిన తరువాతకూడా మిగతా స్టూడియోల్లో మరలా అదే పొరబాటు జరక్కుండా కట్టుదిట్టం చేయలేక పోయారు" నిష్టూరంగా అన్నాడు ఆనంద్.

రావ్ దెబ్బతిన్నట్లు చూశాడు.

"అయితే నా నెగటివ్‌ను నేనే దాచుకుని మిమ్మల్ని తిప్పలు పెడుతున్నా నంటారా?" కొంచెం కోపంధ్వనించింది రావ్ కంఠంలో.

"అది అర్థంలేని అనుమానం! మీకుబాగా తెలిసిన స్నేహితులెవరో ఈ నాటకమాడుతున్నారు. అది మీ

మీద కక్షతో కావచ్చు లేక అసూయతో కావచ్చు!''

రావ్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

''ఇంతవరకూ ఎడిట్ చేసిన ప్రింట్ వుందా?''

రావ్ తలూపాడు.

''అదికూడా మాయం కాకముందే ఒకసారి థియేటర్‌లో చూస్తాను. దానికి ఏర్పాటు చేయండి.''

''గణపతిని పిలిపించి, తీసుకెడదామా?'' రావ్ అడిగాడు.

''వద్దు!''

ఇరవై నిముషాలలో ఇద్దరూ రావ్ గారి ఫియట్‌లో పారడైజ్ థియేటర్ చేరుకున్నారు.

ఆనంద్ డాక్యుమెంటరీని పరిశీలనగా చూశాడు. రావ్ చెప్పినవి అతిశయోక్తులు కాదనుకున్నాడు మనసులో! ప్రతిపాటూ ఎంతో నీట్‌గా, వెరైటీగా కనబడింది. దేశంలోని కరువు కాటకాలమీద, వివిధ ప్రదేశాలలో కష్టపడి షూట్ చేసుకొచ్చినట్లు చాలా స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

థియేటర్‌లో లైట్స్ వెలిగాయి. ఆనంద్ అలవాటుగా వాచీ చూశాడు. పదీనలభై అయింది. ప్రొజెక్షన్ కరెక్టుగా పదిన్నరకు స్టార్టయింది. అంటే, డాక్యుమెంటరీ రన్ అయిన టైమ్ కేవలం పదినిమిషాలన్నమాట!

అదే అడిగాడు రావ్‌ని ఆశ్చర్యంగా.

''ఎస్! ఒక నిమిషానికి తొంభయి అడుగులు రన్ అవుతుంది. ఇంతవరకూ ఎడిట్ చేసిన లెన్త్ తొమ్మిది వందల అడుగులు.''

రావ్ చెప్పింది వింటూనే వులిక్కిపడ్డాడు ఆనంద్.

మెదడులో ఆలోచనలు ఒక్కసారిగా మీద పడ్డాయి. ఆ ఆలోచనల్లో ఏదో ఒక మెరుపు మెరిసినట్లయింది.

"రావ్ గారూ! అర్జంటుగా మీ ఫియట్ కావాలి!" ఆత్రంగా అడిగాడు.

రావ్, ఆనంద్ ఆలోచనలను పసికట్టాడు.

"కేస్‌కు సంబంధించిన విషయమైతే వెంటనే తీసుకు వెళ్ళవచ్చు."

రావ్ చెప్పి చెప్పటంతోనే ఆనంద్ ఫియట్‌లోకి దూకి స్టార్ట్ చేశాడు.

కారు ఆర్కాట్ రోడ్ మీదికి ఎక్కి వేగాన్ని అందుకుంది.

ఆనంద్ ఆలోచనలు పరవళ్ళు తొక్కుతున్నాయి. తనకు ముందే ఈ విషయం తెలిసినట్లయితే కేసు యింతవరకూ సాగేదికాదు! అసలు కీలకాన్ని అక్కడే పెట్టుకొని మిగతాచోట్ల వెదికితే ఏం ప్రయోజనం?

రాస్కెల్! మోహన్‌దాస్ గాడు ఇంత నటుడనుకోలేదు. తనకు ఎలాగు ఈ టెక్నిక్ అర్థంకాదని భోలా కొట్టించాడు. ఆనంద్ మెదడులో లాబ్ థియేటర్ ఫైల్ లోని పేపరు రెపరెపలాడుతోంది. రావ్ చెప్పినలెక్కన ఐదువందల అడుగుల రష్‌ప్రింట్ థియేటర్‌లో చెక్ చేయటానికి ఆరు నిమిషాలకంటే ఎక్కువసేపు పట్టదు. అదీగాక, మోహన్‌దాస్ దానిని ఒకేఒకసారి చెక్ చేశానని చెప్పాడు. రిసిప్టులో ఇరవై నిమిషాలు ప్రొజెక్టరు రన్ అయినట్లుగా వుంది.

మోహన్‌దాస్ ఏదో ఉద్దేశంతో తనను తప్పుదారి పట్టించాడు. కనీసం దానిని మూడుసార్లు చూసివుంటాడు.

అపరేటర్ టైమ్ కరెక్టుగా వేయబట్టి ఇప్పటికైనా దొరికి పోయాడు.

కారును వేగంగా 'ఫాతిమా స్టూడియో'లోకి తిప్పాడు ల్యాబ్ ముందు ఆగగానే ల్యాబ్ వర్కర్ పరిగెత్తుకొచ్చాడు.

"మోహన్‌దాస్ ఎక్కడ?" కోపంగా అరిచాడు ఆనంద్.

"ఆయన అరగంట క్రితం ఇంటికెళ్ళారు. ఇంకో గంటలో వస్తారు," చెప్పాడు.

"అడ్రస్ తెలుసా?"

ల్యాబ్ వర్కర్ గడగడ చెప్పాడు. ఆనంద్ దానిని నోట్ చేసుకుని కారుని వెనకకు మళ్ళించాడు.

ఇరవై అయిదు నిమిషాలలో మైలాపూర్ చేరుకున్నాడు.

మోహన్‌దాస్ ఇల్లు చిన్న బంగళా! బంగళాకు— గేట్‌కుమధ్య పూలమొక్కలున్నాయి. గడ్డి అందంగా కత్తిరించబడివుంది. పూలచెట్లనడుమ సన్నటి వాటర్ పైప్స్ పడవేసి ఉన్నాయి. గడ్డిమధ్యగా బంగళాకు బాట వేసింది.

ఆనంద్ బంగళాముందున్న నాలుగు మెట్లుయెక్కి హాల్ లోపలికి చేరుకున్నాడు. ఆనంద్ చెప్పుల ధ్వని వింటూనే లోపలనుండి ఒక ముసలివ్యక్తి పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"అయ్యగారు ఎక్కడున్నారు?" అడిగాడు ఆనంద్ పరిశీలనగా చూస్తూ.

"పైన ఆఫీస్ రూంకు ప్రక్కగదిలో వున్నారు. వచ్చి పావుగంటకూడా కాలేదు" చెప్పాడు ముసలి నౌకరు.

చకచక మెట్లెక్కి పైకి చేరుకున్నాడు. కొంచెం

దూరంలో ఎడమచేతి ప్రక్క 'ఆఫీస్ రూం' బోర్డు కనబడు తోంది దాని ప్రక్కగది తలుపులు వేసివున్నాయి.

తలుపులమీద రెండుసార్లు టకటక కొట్టాడు. లోపల నుండి ఎటువంటి సమాధానమూ రాలేదు. మెల్లిగా తలుపులు తోశాడు, లోపల గదిలో ట్యూబ్ లైట్ ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతోంది. డబుల్ కాట్ మీద మోహన్ దాస్ పడుకునివున్నాడు. మొహం అటువైపు తిప్పివుంది.

నిశ్చింతంగా ఫోమ్ బెడ్ మీద పడున్న మోహన్ దాస్ ని చూడగానే ఆనంద్ కు కోపం ముంచుకువచ్చింది. ఇడియట్! వీడివలన యిన్నాళ్ళు అనవసరంగా శ్రమపడ వలసివచ్చింది.

మెల్లిగా ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తూ మంచం దగ్గరకు వెళ్ళి, దాస్ భుజాన్ని పట్టుకుని విసురుగా ఇటుప్రక్కకు తిప్పాడు. అంతే! ఆనంద్ షాక్ తిన్నాడు.

దాస్ గుండెల్లో దిగి, అతని ప్రాణాల్ని తీసిన బాకును చూస్తూనే నిశ్చేష్టుడైపోయాడు డిటెక్టివ్ ఆనంద్.

ఐదునిమిషాల తర్వాత ఆనంద్ తేరుకున్నాడు. గబ గబ రూమ్ తలుపులు దగ్గరగా వేశాడు. గదంతా వెద కటం ప్రారంభించాడు.

ఐదు నిముషాలు గడిచిపోయాయి. కనీసం దాస్ డైరీ కూడా దొరకలేదు. మొహమంతా చెమటలు పట్టేసాయి. విండో కర్టెన్ తో ఒకసారి మొహం తుడుచుకుని, మోహన్ దాస్ వేపు చూశాడు. ఎందుకనో దాస్ తనని క్రోధంగా చూస్తున్నట్లనిపించింది.

గాఢంగా నిట్టూర్చి ఆనంద్ గదిబయటకు వచ్చాడు.

తలుపు దగ్గరగా వేసి, క్రిందకుదిగాడు. నౌకరు ఎదురయ్యాడు.

ఆనంద్ పర్సులోనుండి ఐదురూపాయల నోటు నౌకరుకు అందించి, "అయ్యగారు కోపంగా వున్నారు. ఇప్పుడే పైకివెళ్ళకు!" అన్నాడు.

నౌకరు బిక్క మొహం పెట్టాడు.

"అదిసరేగాని ఇంతకుముందు ఎవరైనా వచ్చి వెళ్ళారా?"

"ముగ్గురు వచ్చారు. కొంచెంసేపు అయ్యగారితో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయారు."

"ఎలా ఉంటారు?"

నౌకరు తనకు తెలిసిన విధంగా వర్ణించిచెప్పాడు. అతని వర్ణనునుబట్టి ఆ వ్యక్తులు ఎవరైనదీ తెలియలేదు ఆనంద్ కు.

ఆనంద్ ఇంటికి చేరుకునే సరికి మధ్యాహ్నం ఒకటిన్నర అయింది.

ఆఫీస్ బోయ్ గోపి ఆఫీస్ రూంలో కూర్చుని యేదో నవల చదువుకుంటున్నాడు. ఆనంద్ ని చూస్తూనే లేచి నిల్చున్నాడు. అంతలో రవి వచ్చాడు అక్కడికి.

"సార్! ఫోటో ప్రింట్స్ దాని నెగటివ్ తెచ్చాను" చెప్పి పెద్ద కవర్ ని ఆనంద్ చేతికిచ్చాడు.

ఆనంద్ సిగరెట్ వెలిగించి, ఫోటోలను టేబిల్ మీద పెట్టి పరీక్షగా చూశాడు.

అది ఒక సుందరమైన దృశ్యం! దూరాన ఏవో చెట్లు దానిప్రక్కనే పెద్దచెరువు, చెట్లగుంపులు వెనకగాకొండ ఆ కొండమీద మేఘాల గుంపులు ఎవరోగొప్ప చిత్ర

కారుడు చిత్రించిన మనోహర చిత్రం లాగుంది. మూడు ఫోటోలలోనూ అదే దృశ్యం!

దాదాపు అరగంటసేపు పరీక్షగా చూసిన ఆనంద్ కి ఏదో కనపడింది. లెన్స్ తో చాలాసేపు చూసి తనలోనే ఏదో గొణుక్కున్నాడు. రవి ఆశ్చర్యంగా ఆనంద్ వేపే చూస్తున్నాడు. ఆనంద్ తల పంకించి, రవికి లెన్స్ ఇచ్చి చూడమన్నాడు. రవి అతి కష్టంమీద దాన్ని చూడగలిగాడు.

"ఇదెలా సాధ్యం?" రవి ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"రవీ! ఇదేమీ పెద్ద వింతకాదు! ముందుముందు మనం చూడబోయే వింతలకు నాందీ మాత్రమే! సరే! కుమార్ ఇంకా రాలేదా?"

7

చలిగాలి రివ్వున వీస్తోంది.

ఆనంద్ కారుదిగి చుట్టుపక్కల పరికించాడు.

కనుచూపు మేరలో అంతా సరుగుడు తోటలు! మేఘాలలోనుండి దూసుకొస్తున్న చంద్రుడి కిరణాలు మసక వెలుతురును ప్రసాదిస్తున్నాయి.

సరుగుడు తోటల్లోనుండి సీటిమీదుగా వీస్తున్న గాలి కెరటాలు చల్లగామారి రావడమేకాక, ఏవో వింతధ్వనులను కూడా మోసుకొస్తున్నాయి. విశాలంగా వున్న చెరువు క్రమంగా చిన్నదై సరుగుడు తోటల్లో కలిసిపోయింది.

"ఇక్కడే దిగిపోదాం" అన్నాడు ఆనంద్.

కారులోనుండి రవి, గోపి, గోఖలే ముగ్గురూదిగారు. గోఖలే ఆనంద్ కు మరో అసిస్టెంటులాంటివాడు.

"మనం శత్రువులతో కంటె ముందు ఈ చలిగాలితో యుద్ధంచేయాల్సి వస్తోంది" అన్నాడు గోఖలే హుషారుగా.

అందరూ చిన్నగా నవ్వారు.

"మీ ప్లాన్ ఏమిటి?" రవి అడిగాడు.

ఆనంద్ చెప్పసాగాడు.

"ఈ వంద యెకరాల సరుగుడు తోటల్లోపల మనం వెతుకుతున్న స్థావరం వుండివుండాలి! మెయిన్ రోడ్ మీదుగా వెళ్ళాలంటే తోట గేట్ దాటి వెళ్ళాలి! అదీ గాక ఎవరయినా కాపలా ఉండివుండవచ్చు! కాబట్టి మనం ఈ చెరువులో దిగి ఈదుకుంటూ సులభంగా తోటల మధ్య భాగానికి చేరుకోవచ్చు! మనం చాలా లోపలకు వెళ్ళిన తరువాత ఎవరయినాగాని ఆ చెట్లమధ్య పట్టుకోవడం చాలా కష్టం! ఆ తరువాత మనం డాక్టర్ని వెదకడానికి వీలుగా వుంటుంది.

"ఇప్పుడు టైమ్ పదకొండుగంటల పదినిమిషాలు అవుతోంది. మనం పావుగంటలో చెరువుని ఈది ఆ ప్రాంతాలకు చేరుకోవాలి! సరిగ్గా పన్నెండున్నరకు ఇన్ స్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్ మనం పంపించిన లెటర్ చదివి, తన బలగంతో ఇక్కడకి చేరుకుంటాడు. మనం యిచ్చిన పథకాన్ని అతను అమలు జరిపినట్లయితే తెల్లవారే లోపుగా ఈ కేసు ముగిసిపోతుంది" చెప్పాడు ఆనంద్.

"అయితే మనం ఇక బయులుదేరుదాం!" ఉత్సాహంగా అన్నాడు గోఖలే.

ఆనంద్ తలూపి డిక్కీలో నుండి నిండుగా గాలి

కొట్టబడిన రెండు పెద్దట్యూబ్‌లను బయటకు తీసాడు. ఒక ట్యూబ్‌కు అడుగున అందులో ఏవైనా వస్తువులు పెట్టుకునే విధంగా రబ్బరు అతికించబడివుంది. ఇంకొక ట్యూబ్ మధ్యలో ఖాళీగా మామూలుగానే వున్నది. అందరూ పైన డ్రెస్‌విప్పి రబ్బరు అతికించబడిన ట్యూబ్ మీద పెట్టారు. ఎవరి ఒంటిమీద కూడా అండర్ వేర్, బనియన్ తప్పితే ఏమీ లేవు! ఆనంద్ చిన్న చెక్క పెట్టెలో రివాల్వర్స్ నాలుగు చిన్నసైజు కత్తులువేసి, దానిని కూడా ట్యూబ్ మీద పెట్టాడు.

తరువాత నలుగురూ ట్యూబ్‌లను మోసుకుంటూ రోడ్ మీద నుండి ఒడ్డుకు దిగి, ట్యూబ్‌లను నీళ్ళల్లో వదిలారు.

"ఎవరైనా అలసిపోయినట్లయితే రెండవ ట్యూబ్ సహాయంతో ఈదుకుంటూరండి!" చెప్పి మెల్లిగా నీళ్ళలోకి జారాడు ఆనంద్. వరుసగా అందరూ నీళ్ళలోకి జారి ఈదడం ప్రారంభించారు. చల్లటినీళ్ళు నగ్న శరీరాలకు తగిలి ప్రాణాలను జివ్వున లాగుతున్నాయి. దానికితోడు నీటిమీదుగా పరుగెత్తుకొచ్చే గాలికెరటాలు వాళ్ళ శరీరబాధను రెట్టింపు చేస్తున్నాయి.

ఆనంద్ ఒకచేత్తో లోడ్ చేసిన ట్యూబ్‌ను తోస్తూ ఈదుతున్నాడు. ఇంకో ట్యూబ్‌ను మిగతా ముగ్గురూ మార్చిమార్చి తోసుకుంటూపోతున్నారు.

ఆ నిశీధిలో గాలిహోరుతోపాటు, నలుగురు మనుష్యులు ఒక్కసారి ఈదుకుంటూపోతున్న శబ్దం కలిసిపోయి వింతధ్వనిగా మారుతోంది.

చెరువు ఇరుప్రక్కలానున్న సరుగుడు చెట్లు ఈల

వేస్తూ భయాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. నీటి కెరటాలు ఒడ్డుకు తగిలి శబ్దం చేస్తూ తమ శక్తిని కోల్పోతున్నాయి.

"గోఖలే! నువ్వు మరోప్రక్కగా వెళ్ళకు! ఆ నాచు ముళ్ళపొదలలో చిక్కుకుంటే బయటపడటం కష్టం! నీటిపాములు వుండవచ్చు" మళ్ళీ మధ్యలో బలంగా ఊపిరిపీలుస్తూ చెప్పాడు ఆనంద్.

నలుగురూ చాకచక్యంగా ముళ్ళపొదలను తప్పించుకుంటూ ఈదుతున్నారు.

మరో పదినిమిషాలు గడిచాయి.

"ఇక ఒడ్డుచేరుకుందాం!" అన్నాడు ఆనంద్.

నలుగురూ ఒడ్డుకేసి ఈదసాగారు. మూడునిముషాలలో ఒడ్డును చేరుకుని, రెండు ట్యూబ్స్‌ను పైకిలాగారు. ఐదు నిముషాలు అక్కడ కూర్చున్నారు. గాలి హోరుగా వీస్తూండటంవలన శరీరాలు ఆరిపోయాయి.

అందరూ డ్రెస్ చేసుకున్నారు. ఆనంద్ ట్యూబ్స్‌ను చెట్లలోకి లాగాడు. రివాల్వర్‌ని జేబులో పెట్టుకుని, ముగ్గురికీ కత్తులను ఇచ్చాడు. టార్చిలైట్ తీసుకున్నాడు. గోఖలే చెక్కపెట్టెను అందుకున్నాను. నలుగురూ శరీరాల్ని విదిలించుకుని బయలుదేరారు.

"ఎవరూ చెట్లమీద చేతులు వేయవద్దు!" హెచ్చరించాడు ఆనంద్.

గోపీ ముందునడుస్తూ లైట్‌ను చుట్టుప్రక్కలతిప్పుతూ జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్నాడు. మిగతా ముగ్గురూ అతన్ని అనుసరిస్తున్నారు. ఎంత జాగ్రత్తగా నడుస్తున్నా కాళ్ళకు ముళ్ళు గీసుకుంటున్నాయి. తోటలోపల చంద్రుడి వెలుతురు అంతగా పడటంలేదు. అందరూ మౌనంగా నడుస్తున్నారు.

కొంచెంసేపు నడిచిన తరువాత గోపి టక్కున ఆగిపోయాడు. ఐదు అడుగుల దూరాన చెట్టుకు చుట్టుకుని ఉందొక పాము.

"ప్రక్కగా రండి!" మెల్లిగా గొణిగాడు గోపి.

గోపిమాట వింటూనే పడగ విప్పింది నల్లత్రాచు.

ఆనంద్ జేబులోనుండి రివాల్వర్ తీసాడు.

"రవీ! రెండడుగులు ముందుకువేసి లైట్ ఫోకస్ దాని మొహంమీద పడేట్లువేయి" చెప్పి, చెక్కపెట్టె అందుకుని సైలెన్సర్ బిగించాడు. త్రాచు ఎటూకదలలేక కోపంగా బుసలు కొడుతోంది.

ఆనంద్, సరిగ్గా దాని పడగ కేసి గురిచూసి ట్రిగ్గర్ నొక్కాడు. ఠవ్ మని క్రిందికి జారిపోయింది త్రాచు! నలుగురూ చెమటలను తుడుచుకుంటూ తిరిగి నడక మొదలు పెట్టారు. వాళ్ళకు ప్రక్కవైపునుండి దూరంగా ఎక్కడో కుక్కలు అరుస్తున్నాయి.

"ఆగండి!" హఠాత్ గా చిన్నగా అరిచాడు ఆనంద్.

ముగ్గురూ ఆగి ఆనంద్ వేపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు.

ఆనంద్ కుడిచేతి ప్రక్కగా చేత్తో చూపించాడు.

దూరాన ఎత్తుగా ఏదోలైట్ చిన్నదిగా కనబడుతుంది నలుగురూ ఉత్సాహంగా అటుకేసి నడవడం మొదలు పెట్టారు. ముందు నడుస్తున్న గోపి ఆగిపోయి, యేదో అడగబోతున్న కుమార్‌ను మాట్లాడవద్దని సైగచేసి, చెవులు రిక్కించాడు. చెట్లమధ్యనుండి రాసుకుంటూ వేగంగా వస్తూన్నగాలి హోరులో ఏవో మాటలు లీలగా వినబడుతున్నాయి.

నలుగురూ అటుకేసి వేగంగా నడవసాగారు. కొంత

దూరంలో వారికి కొన్ని ఆకారాలు కనిపించాయి. వాళ్ళలో ఒకతను ఒంగుని ఏదో చేస్తున్నాడు.

కొంచెం ఎత్తయిన ముళ్ళపొదలు ఆప్రదేశమంతా వుండడంవలన అతను ఏంచేస్తున్నాడో సరిగ్గా కనపడటం లేదు. రెండు నిమిషాలలో ఆ ఆకారాలు పూర్తిగా అదృశ్యమయ్యాయి.

ఇంకో ఐదు నిముషాలు అలాగే కూర్చుండిపోయారు అందరూ. మళ్ళీ ఆ ఆకారాలు కనబడలేదు. మెల్లిగాలేచి ఆ ప్రదేశం చేరుకుని అతి జాగ్రత్తగా పరిశీలించారు.

8

ఆనంద్ టార్చితో ఆ ప్రదేశాన్ని పదినిమిషాలసేపు ప్రతి అంగుళం విడవకుండా వెదికాడు. భూమిలో ఒక చోట వంకరగా పగులు కనబడింది.

చేత్తో ఆప్రదేశంలో మట్టి పక్కలకుతోసి, తడిమి చూశాడు. గట్టిగా చెక్కలా తగిలింది. టార్చి గోపి చేతికిచ్చి అతని చేతిలోని నైఫ్‌ని తీసుకుని, పగులుమధ్య పెట్టి పైకెత్తాడు. మట్టి కప్పబడివున్న చెక్క పైకిలేచింది గోపికూడా సహాయం చేశాడు. ఇద్దరూ కలిసి చెక్కను తోసి ప్రక్కన పడేసారు. లోపలకు చిన్న నిచ్చెన వుంది. ఆనంద్ లైట్ లోపలకు వేశాడు. దాదాపు పది అడుగులక్రింద ఏదో తలుపు ఉంది.

అండర్ గ్రౌండ్!

ఆ నలుగురి ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. తామేదో అనుకున్నారు. ఈ అడవిలాంటి ప్రదేశంలో ఇంత డబ్బుఖర్చు పెట్టి అండర్‌గ్రౌండ్ ఏర్పాటు చేశారంటే ఇంతకంటే ఎన్నోరెట్లు లాభం ఉంటేగాని ఇంత కష్టపడరు! దీని

వెనుక ఏదో భయంకరమైన నిజం వుంది.

ఆనంద్ ఒకసారి అందరినీ హెచ్చరించాడు.

ముందుగా ఆనంద్ లోపలకు దిగాడు. అతని చేతిలోని రివాల్వర్ ఏ క్షణంలోనయినా నిప్పులు కక్కడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

ఆనంద్ ఆఖరిమెట్టుకూడా దిగి, తలుపును మునివేళ్ళతో తోసాడు. కదలలేదు. అప్పుడు గ్రహించాడు అది ఇనుప తలుపని! అరిచేత్తో కొంచెం బలం ఉపయోగించి తోసాడు. మెల్లిగా తెరుచుకుంది.

అందరూ ఆత్రుతగా పైనుండి చూస్తున్నారు. రవి నిచ్చెన పైమెట్టు మీదనుండి క్రిందకు దూకడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

తలుపు పూర్తిగా తెరుచుకోక ముందే ఆ సందులో నుండి మెషిన్‌గన్ బారల్ బయటకు తొంగిచూసింది. ఆనంద్ చప్పున క్రిందకు వంగుని ఆ బారల్ వచ్చిన దిక్కును ఊహించి, చేతిని లోపలకు పోనిచ్చి ట్రిగ్గర్ నొక్కాడు. చిన్నగా మూలుగు, దానితోపాటు మెషిన్ గన్ బారల్ క్రిందకు ఒరిగిపోయింది.

ఆనంద్ రెండునిమిషాలు అలాగే కూర్చుండిపోయాడు. లోపలనుండి వినిపిస్తున్న మూలుగు ఆగిపోయింది. ఆనంద్ అందర్నీ దిగమని సైగచేసి, తలుపును బలంగాతోశాడు.

అదొక సన్నటిసందు. సందు కిరువైపులా సిమెంట్‌తో ప్లాస్టింగ్ చేయబడ్డ నున్నటి గోడలు! వాటికి వేయబడిన తెల్లటి సున్నం ట్యూబ్‌లైట్ కిరణాలకు మరింత తెల్లగా మెరుస్తోంది.

ఆనంద్ కాలితో క్రిందపడిన సెంట్రీ మొహాన్ని అటు

యిటూ కదిపి చూశాడు. అతని ఛాతీ నిశ్చలంగావుంది. దెబ్బ రెండుతొడల మధ్యన తగిలినట్లుంది. కిక్కురుమన కుండా ప్రాణం పోయింది.

ఆనంద్ తన చేతిలోని సైలెన్సర్ రివాల్వర్‌ని రవిచేతి కిచ్చి, కింద పడిన మెషిన్‌గన్ అందుకుని, తలుపుయధా ప్రకారం మూసేసి, అది తెరుచుకోకుండా సెంట్రీ శవాన్ని అడ్డుగా పెట్టి ముందుకు సాగాడు.

అది దాదాపు ఇరవై అయిదు అడుగుల సన్నటిసొరంగ మార్గం! మార్గానికిపైన పది అడుగులకొక మినిట్యూబ్ లైట్ వెలుగుతోంది. మార్గం చివర ఎడమవైపుగా ఒకటి కుడివైపుగా ఒకటి మార్గాలు విడిపోతున్నాయి.

నలుగురూ శబ్దం కాకుండా, అతి జాగ్రత్తగా ఊపిరి పీలుస్తూ ఆ కూడలిని చేరుకున్నారు. నోరుతెరచి యేదో అడగబోయిన రవినోటిని మూసేసాడు ఆనంద్. కుడి చేతిప్రక్కగా యెవరో వస్తున్నట్లు బూట్స్‌సౌండ్! ఆనంద్ అందర్నీ తన వెనుకగా నిలబడమని చేయి ఊపి, మెల్లిగా తిరిగిచూశాడు.

ఇంకొక సెంట్రీ లైటర్‌తో సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ మెల్లిగా వస్తున్నాడు. ఆనంద్ మెషిన్‌గన్ పొజిషన్ లోనే పట్టుకుని, అంతలోనే యేదో ఆలోచనలోచప్పున రవి చేతిలోని రివాల్వర్ లాగాడు. ఆ సరికే సెంట్రి కూడ లిన చేరుకున్నాడు.

ఊహించని విధంగా అక్కడెవరో అపరిచితులుండ టంతో అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంగా విప్పారాయి. ఆనంద్ చేతిలోని రివాల్వర్ అతని మొహంలోని ఆ భావాన్ని అలాగే శాశ్వతం జేసేసింది. ఆనంద్ రివాల్వర్ పేలు

న్తూండగానే గోపి చటుక్కున ముందుకుదూకి, సెంట్రీ చావుకేక వేయకుండా నోరు మూసేశాడు. సెంట్రీమెడకు తగిలించివున్న మెషిన్ గన్‌ను గోఖలే తీసుకున్నాడు.

"రవీ! నువ్వు ఎడమచేతి పక్కగా వెళ్ళిచూడు. గోపి ఇక్కడే కాపలా కాస్తుంటాడు. గోఖలేని కూడా నువ్వు సహాయంగా తీసుకెళ్ళు. నువ్వు వెళ్ళినవైపు విశేషం యేమీ లేనట్లయితే, నేను వెళ్ళిన దిక్కుగా రండి! గోపిమాత్రం ఇక్కడేవుండి ఎవరూ బయటకు పోకుండా కాపలా కాస్తుంటాడు" మంద స్వరంలో చెప్పాడు ఆనంద్.

రవి, గోఖలే ఆనంద్ చూపించిన దిక్కుగా బయలు దేరారు. ఆనంద్ కుడిచేతివేపు నడవడం మొదలుపెట్టాడు గోపి రెండో సెంట్రి శవాన్ని తలుపు దగ్గరకు లాక్కెళ్ళి మొదటి శవం పక్కగా పడుకోబెట్టి, తిరిగివచ్చి, తన స్థానంలో నిలబడ్డాడు.

9

ఆనంద్ కొంచెందూరం నడిచాడు. ఇంకో పది అడుగులలో సారంగమార్గం కుడిచేతివైపుకు మలుపు తిరుగుతోంది. ఆనంద్ మెల్లిగా అడుగులువేస్తూ, గోడదగ్గరకు చేరుకుని మలుపులో తొంగిచూశాడు.

పదిహేను అడుగుల దూరంలో గ్రీన్‌కలర్ డోర్ కనబడుతోంది!

మెల్లిగా అక్కడకు చేరుకుని డోర్‌ని తోశాడు' శబ్దంకాకుండా తెరుచుకుంది. అతని గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి. మెషిన్‌గన్ గట్టిగా పట్టుకొని లోపలకు ప్రవేశించాడు.

అదొక పెద్దహాలు! దాదాపు మినీథియేటర్ వైశాల్యం కలిగివున్న ఆ హాలులో మధ్యగా పొడవాటి టేబిల్! దానిమీద వరుసగా చిన్న చిన్న షోకేస్‌లు ఉన్నాయి. వాటిల్లో...ఏమున్నదీ సరిగ్గా కనపడటంలేదు.

చుట్టుపక్కలా గోడలకు పెద్దపెద్ద ఫోటోలు, వాటికి మధ్యలో తైలవర్ణ చిత్రాలు తగిలించబడి ఉన్నాయి. హాలుకు నలుమూలలా ఎర్రటి హైపవర్ బల్‌బ్స్ వెలుగుతున్నాయి.

ఆనంద్ మొహంలో సంభ్రమాశ్చర్యాలు చోటుచేసుకున్నాయి. మనసు యేదో కీడును శంకిస్తోంది. స్వేద బిందువులు మొహం మీదనుండి, ఛాతీ మీదనుండి కారుతూ, నడుం దగ్గర ప్యాంట్‌ను తడుపుతున్నాయి.

తలుపును పూర్తిగా మూసేసి షోకేస్‌ల దగ్గరకు నడిచాడు. హాలు మొత్తం రెడ్ లైట్స్‌తో 'డేంజర్' అనేట్లుగా, నిప్పుల కొలిమిలా వెలిగిపోతుంది. వాటి ప్రకాశానికి ఆనంద్ శరీరం రక్తవర్ణంలోకి మారింది. అతని శరీరంమీద కారుతున్న స్వేద బిందువులు రక్తబిందువులుగా భ్రమ కలిగిస్తున్నాయి.

ఆనంద్ మొదటి షోకేస్ దగ్గరకు వచ్చాడు. దాని నిండుగా యేదో రసాయినిక ద్రవం ఉంది. ద్రవంలో...

ఆనంద్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు నిజంగా నేనా?!

ద్రవంలో యేడాది వయసు పాప నిదురబోతూ ఉంది. రక్తపు ముద్దను మానవాకారంగా మలచినట్లుందా నిర్జీవ శరీరం!

ఆనంద్ ఆలోచిస్తూ రెండో కేస్ దగ్గరకు వచ్చాడు.

అంగాలో మూడేళ్ళ పసివాడి శరీరం! కాళ్ళూ చేతులు సన్నగా ఉన్నాయి. పోలియోవ్యాధి! ఇంకొకదాని దగ్గరకి వెళ్ళాడు. దానిలో ఆరేళ్ళపాప శరీరం!! శరీరమంతా పుళ్ళు! కాలు ఒకటి సన్నగా వంకరగా ఉంది. పొట్ట యెత్తుగా ఉబ్బివుంది!

ఆ టేబిల్ మీద మొత్తం పదమూడు షోకేస్‌లున్నాయి యేడాది వయసునుండి అరవైయేళ్ళ వయసువరకు గల మానవ నిర్జీవ శరీరాలు! ప్రతి శరీరంలోను యేదోవొక లోపం కనబడుతోంది. యేదోవొక వ్యాధి సోకినట్లుగా ప్రత్యక్షంగా తెలుస్తోంది. కొన్ని శరీరాలు అంతటి ఎరుపు కాంతిలో కూడా నల్లగా మసిపూసినట్లు కనబడుతున్నాయి.

ఒక్కొక్కదాన్నీ చూస్తున్నకొద్ది ఆనంద్ మెదడు మొద్దుబారిపోతోంది. షోకేస్‌లో శవాలు ప్రాణాలు పోయి కూడా ఆనంద్‌కు యేదో రహస్యం మూగగా చెబుతున్నాయి. ఆనంద్ వాటి మూగభాష అర్థం చేసుకోలేక సతమత మవుతున్నాడు.

గోడలకు తగిలించబడిన ఫోటోలను, తైలవర్ణ చిత్రాలను నిశితంగా పరిశీలించిన ఆనంద్‌కు ఆ మూగభాష అర్థం యేమిటో తెలిసిపోయింది.

ఆనంద్ ఒక్కసారిగా కంపించిపోయాడు. అతని నరనరంలోనూ భయం, ఆవేశం రక్తంతో కలసి ప్రవహిస్తున్నాయి. అతని శరీరం టైఫాయిడ్‌కు గురయిన దానిలా వొణికిపోతుంది. రక్తం వేగంగా ప్రవహిస్తూ, అతని మెదడులోకి తంతోంది. అతనిలోని ఆవేశం కళ్ళద్వారా చెవులద్వారా వేడి సెగలుగా వెలువడుతోంది.

ఆ నరరూప రాక్షసులను కండలు కండలుగా నరికితే గానీ తన ఆత్మ శాంతించదు. వాళ్ళందర్నీ సజీవదహనం చేయాలి! వాళ్ళను ఈలోకంలో జీవింప చేసినట్లయితే రోజుకు వందలమంది ప్రాణాలను చిత్రవధ జేస్తారు. ఆ విలువైన కోట్లువెనుక, ఇంపాలాకార్లు వెనుక యింత భయంకర క్రీడలు నాట్యమాడుతున్నాయని యెంతమంది అమాయక ప్రజలు గ్రహించగలరు?

క్రూరమృగాల బారిన వొకరిద్దరు పడతారు. కానీ ఈ రాక్షసుల బారినపడి మొత్తం మానవజాతే అంతులేని, ఊహించలేని ఈతిబాధలకు గురయ్యే ప్రమాదం ఉంది! ఈ రాత్రికి వాళ్ళ అంతుచూడందే తను ప్రాణాలతో యెవ్వరి మొహం చూడకూడదు! దృఢంగా నిశ్చయించుకున్నాడు ఆనంద్.

అతని ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టేశాయి. చుట్టు పక్కలా మరోసారి పరికించి చూశాడు. హాలుకు మరొక వైపు రెడ్ కలర్ డోర్ ఉంది!

ఆనంద్ అటువేపు నడచి, డోర్ నితోశాడు. మెల్లిగా తెరచుకుంది. లోపలనుండి గంభీరంగా ఇంగ్లీషులో ఉపన్యసిస్తున్న స్వరం ఒకటి వినబడుతోంది. ఇదేనన్నమాట రహస్యపు సమావేశం! ఆనంద్ కు ఆ స్వరాన్ని ఇంతకు ముందు ఎక్కడో విన్నట్లు అనుమానం వేసింది.

నిమిషంపాటు లోపలికి వెడదామా, వద్దా అనే సంశయంతో అక్కడే నిలబడి పోయాడు.

గదిలో వినిపిస్తున్న ఉపన్యాసం ఆగిపోయింది.

ఆనంద్ చెవులు రిక్కించాడు.

“కమిన్ మిస్టర్ ఆనంద్! వెనక్కు తిరిగిపోవాలని

ప్రయత్నించావో నీ శవంకూడా ఆ షోకేస్‌లో స్థానం చేసుకుంటుంది, మర్యాదగా మెషిన్‌గన్ డోర్ దగ్గరే వదిలేసి లోపలకురా!'' గంభీరంగా వినిపించింది గదిలో నుండి.

ఆనంద్ ఒక్క క్షణం ఉక్కిరిబిక్కిరి అయాడు.

తన ఉనికిని ఎలా తెలుసుకో గలిగాడు? తననుచూడ కుండానే గన్ ఉన్న సంగతికూడా పసికట్టాడు. ఇది ఎలా సాధ్యం?

ఆలోచిస్తున్న ఆనంద్ వీపుకు యేదోచల్లగా తగిలింది. అదేమిటో అరక్షణంలో గ్రహించాడు ఆనంద్. మెషిన్ గన్ బారల్! అంటే తనవెనుక రెడీగానే ఉన్నారన్న మాట! ఆ ఉన్నవ్యక్తి సొరంగ మార్గంలోనుండి వచ్చిన వాడై ఉండటానికి వీల్లేదు. ఖచ్చితంగా ఈ రూమ్‌లోనే ఉండి ఉంటాడు. అతనికి ఆ అవకాశం యెక్కడుంది? బహుశా టేబిల్ క్రింద దాక్కొని ఉండి ఉండాలి!

''మిస్టర్ ఆనంద్! డోంట్ వేస్ట్ అవర్ టైమ్! ప్లీజ్ కమిన్ క్విక్!'' అధికారంగా వినిపించిందా స్వరం.

ఆమాట వింటూనే ఆనంద్‌లోని రోషం బుసకొట్టింది.

కాలితో డోర్‌ని బలంగా తన్నాడు. అంత బరువు గల ఇనుప తలుపు విసురుగా వెనక్కు వెళ్ళి గోడకు కొట్టుకుంది.

లోపలకు ప్రవేశించాడు.

10

అదొక పెద్దగది! గదిమధ్యలో పెద్ద టేబిల్! టేబిల్ మీద ఫ్లవర్ వేజ్‌లు. వాటిల్లో రకరకాల అందమైన పుష్ప గుచ్ఛాలు. వాటి వెనుకగా టెలివిజన్ సెట్స్!

టేబిల్ కి ఇటువైపున కుర్చీలో ఎవరో వృద్ధకాయుడు కూర్చుని వున్నాడు. అతని మొహం టెలివిజన్ సెట్స్ వైపుంది. అతని వెనుక భాగం ఆనంద్ వేపు వుండటం వలన అతను ఎవరయినది పోల్చుకోలేక పోతున్నాడు. అతని నోటిలో పైపు నిర్లక్ష్యంగా పొగలు చిమ్ముతోంది.

టేబిల్ కు ఇరు ప్రక్కలా చిన్నచిన్న టేబుల్స్ ఉన్నాయి. వాటి వెనుకవున్న కుర్చీలలోని వ్యక్తులలో కొందరు ఇతర రాష్ట్రాలవారు, కొందరు విదేశీయులు.

అందరిముందు టేబిల్స్‌మీద విస్కీ బాటిల్స్, వాటి పక్కనే ప్లేట్స్‌లో ఏవో పదార్థాలు ఉన్నాయి. ఒక్క బాస్ తప్ప అందరూ ఆనంద్ నే చూస్తున్నారు.

ఆనంద్ గన్ ని ఒకమూలగా విసిరి, చుట్టు గమనిస్తూ ఒక్కొక్క అడుగేస్తూ బాస్ ని సమీపించాడు. ఆనంద్ కదలగానే ఇనుప తలుపు దబ్ మని మూసుకు పోయింది.

రివాల్వింగ్ ఛేర్ ఇటు తిరిగింది. మందహాసంచేస్తున్న బాస్ ని చూడగానే ఆనంద్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"నువ్వా?..." ఆశ్చర్యం, ఆవేశం మిళితమైన స్వరంతో అరిచాడు ఆనంద్.

"యస్! అనవసరంగా ఆవేశపడకు! బి. పి. రావ డానికి ఆస్కారముంది. శాంతంగానే ఏ పనయినా చక్క బెట్టాలి" అంటూ, మిగతావాళ్ళ వేపు తిరిగి, "ఇతని పేరు ఆనంద్! ఇది వరకు యస్. బి. ఐ. లో పనిచేశాడు ఇప్పుడు ప్రయివేటుగా కేస్‌లు టేకప్ చేసుకుంటు న్నాడు. ఇతనికి ఇప్పటికీ ఆ శాఖతో సంబంధం వుందని నా అనుమానం!" ఆనంద్ ని పరిచయం చేశాడు యింగ్లీ షులో.

"కమాన్ ఆనంద్! ఇలా నా ప్రక్కన కూర్చోండి!" బాస్ ఆహ్వానించాడు. ఆనంద్ బాస్ పక్కనున్న కుర్చీ ఇవతలకి లాగికూర్చున్నాడు. బాస్ అతనికికూడా కొంచెం విస్కీ పోసి, గ్లాస్ ఆనంద్ ముందుకు తోసాడు. ఆనంద్ సంకోచంగా గ్లాస్‌లోని విస్కీని రెండు గుటకలువేసాడు.

గొంతులోనుండి వెచ్చగా లోపలకు దిగిన విస్కీ అలసిపోయిన శరీరానికి మనస్సుకి మత్తునిస్తూ ఆహ్లాదపరుస్తోంది. జేబులోనుండి సిగరెట్ ప్యాకెట్, లైటర్ తీసి సిగరెట్ అంటించాడు.

అందరూ ఆనంద్‌ని, బాస్‌ని మార్చి మార్చి చూస్తున్నారు.

బాస్ గొంతు సవరించుకుని ఇంగ్లీషులో ఉపన్యాసం మొదలుపెట్టాడు. టి. వి. సెట్స్ ప్రక్కగా పెద్ద టేప్ రికార్డర్ ఆన్‌లో ఉండటం ఆనంద్ గమనించాడు. బాస్ ఉపన్యాసం ప్రవాహంలా సాగుతుంది.

"మైడియర్ పార్ట్‌నర్స్! మీ సలహా, సహాయాలతో నేను ఇండియాలో ఎంతో అభివృద్ధిని సాధించాను. నా పథకాలు చాలావరకు విజయవంత మవుతున్నాయి. మీరు ఇచ్చిన ప్రణాళిక ప్రకారం మొత్తం అన్ని నగరాల లోనూ ప్రొవిజన్ స్టోర్స్‌లు, మెడికల్ షాప్స్, ఫెర్టిలైజర్స్ ఏజన్సీలు నెలకొల్పాను. అన్నిటిలోనూ మన సొంతతయారీ సరుకు మూడువంతులు అమ్ముడుపోతుంది.

ముఖ్యంగా పెద్దపెద్ద హాస్పిటల్స్ ప్రక్కనే ఉన్న మన మెడికల్ షాపుల్లోని సరుకు బాగా పని చేస్తోంది. పోతే, మిఠాయిలకు వేసే రంగులలోకూడా మన ప్రయత్నం విజయవంతమయింది. ముఖ్యమైన సిమెంట్

స్టాకిస్ట్స్, ఆయిల్ మిల్ ఓనర్స్ మనచేతుల్లో కీలుబొమ్మ లయ్యారు.

పెద్దపెద్ద కంపెనీల లేబిల్స్ సీల్స్ తయారు చేయ డంలో మనవాళ్ళు మంచి ప్రావీణ్యం సంపాదించారు. చంటి పిల్లలకు పోలియో డ్రాప్స్‌కు బదులుగా మనం తయారుచేసే స్లోపాయిజన్ సప్లయి అవుతుంది.

ఇకపోతే మొన్నీమధ్య మీరు తెచ్చిన మందులతో పంటలను సమూలంగా నాశనం చేయడానికి యెనలేని కృషి జరుగుతోంది. వాటిలోకూడా సక్సెస్ అయ్యే సమయం ఆసన్నమవుతోంది. మన తరువాత ప్రయత్నం బాటిల్స్‌లో పాలిథిన్ బ్యాగ్స్‌లో సరఫరా అవుతున్న పాలనుకూడా స్వాధీనం చేసుకోవడమే!''

బాస్ చెప్పడం ఆపి గ్లాసులోని విస్కీ రెండుగుట కలు వేసాడు.

విదేశీయులలో ఒకడు షార్టుహేండ్‌లో బాస్ ఉప న్యాసం నోట్ చేస్తున్నాడు.

''మిస్టర్! భూషణ్‌రావ్!... ఈ కల్తీ ప్రపంచాన్ని స్థాపించడంలో మీ ముఖ్యోద్దేశ మేమిటో?'' గంభీరంగా అడిగాడు ఆనంద్.

భూషణ్ ఎస్టేట్స్ ఓనరు అయిన భూషణ్‌రావ్ నవ్వాడు. పెద్దగా నవ్వాడు.

''ఈ కల్తీప్రపంచాన్ని నా స్వార్థంకోసం స్థాపించాను ఇది కేవలం నా ప్రయోగశాల మాత్రమే! మేం తయారు చేసే కల్తీమందులు, ఆహారపదార్థాలు కొంతమంది మీద ప్రయోగిస్తున్నాము. ఈ ప్రయోగాల వలన కల్తీడోసేజ్ సరిపోతుందా లేక ఇంకా కలపాలా అని నిర్ణయిస్తాము.

ఒకోసారి డోసేజ్ ఎక్కువై ఇమ్మీడియేట్ ఎఫెక్ట్ చూపడం వలన చస్తుంటారు. అలా చచ్చినవాళ్ళ శవాల్ని నువ్వు యిందాక షోకేస్‌లో చూశావు! వారిలో నీవు వెదికే సుందరం శవంకూడావుంది. నాలాంటి వృక్షాన్నుండి ఎన్నో బలమైన వేరులు ఈ సంఘంలో పాతుకుపోయి ఉన్నాయ్. వాటిని సమూలంగా పెకిలించడం నీలాంటి వ్యక్తుల వలన ఆయేపని కాదు.''

ఎంతో గర్వంగా చెప్పుకుంటూపోతున్న భూషణ్ రావ్ ఆనంద్ కళ్ళకు ఁడాక్యులాలా కనబడుతున్నాడు.

''ఒకచిన్న అనుమానం...'' నోట్సు వ్రాస్తున్నతను అడిగాడు.

''ఏమిటి?'' అడిగాడు భూషణ్‌రావ్.

''నేను ఎన్నో ఇన్‌వెస్టిగేషన్స్ గురించి విన్నాను, చదివాను. చూసాను. కాని మిస్టర్ ఆనంద్ ఈకేస్‌లో ఇంతవరకూ ఎలా రాగలిగారో ఊహించలేక పోతున్నాను. ఆయనకు అభ్యంతరం లేకపోతే కొంచెం మా సందేహాలను తీర్చగలరు'' వినయంగా, నమ్రతగా అడిగాడతను.

ఆనంద్ ఒకనిముషం మౌనంగా ఉండిపోయాడు. అతనికళ్ళు టేప్‌రికార్డర్ నే తీక్షణంగా చూస్తున్నాయి. అది తిరుగుతూనే వుంది. ఆనంద్ ఆలోచించాడు.

తన పరిశోధన వివరాలు చెప్పడం మంచిది. ఇప్పుడు చెబితేనే అవిగూడా టేప్ అవడానికి అవకాశముంది. తాను చంద్రశేఖర్ వచ్చేసరికి ప్రాణాలతో ఉండక పోవచ్చు. అతను ఎలాగూ వీళ్ళందర్నీ వదిలిపెట్టడు. ఈ కేస్ గురించి అతనికి స్టేట్‌మెంట్ తన శవం యివ్వ

లేదు. కాబట్టి వాళ్ళకు వివరాలు తెలియడానికి ఈ టేప్ రికార్డర్ చాలా ఉపయోగపడుతుంది.

ఈ నిశ్చయానికి వచ్చిన ఆనంద్ గ్లాసులో మిగిలివున్న విస్కీని కూడా గొంతులో పోసుకొని, మరో సిగరెట్ వెలిగించి, కళ్ళుమూసుకుని, కేసు మొదటినుండి సింహావలోకనం చేసుకుంటూ చెప్పడం ప్రారంభించాడు:

"మిస్టర్ రావ్ మొదట ఈ కేస్ గురించి చెప్పినప్పుడు చాలా చిన్న కేస్ అనుకున్నాను. నేను మోహన్‌దాస్‌ని కలుసుకున్నప్పుడు కూడా అతనిని అనుమానించ లేక పోయాను. బహుశా సుందరం బ్లాక్ మెయిల్ చేయడానికి ఈపని చేశాడా అనే అనుమానం కూడా రాక పోలేదు.

కానీ, సుందరం చేసిన తెలివయిన పని ఒకటివుంది. మీరు అతన్ని అవుట్‌డోర్ నెగటివ్‌తోసహా మాయం చేసి, ఇక్కడకు తీసుకురాగానే సుందరం, ఆ నెగటివ్‌ని బాగా పరీక్షించి దానిలో ఉన్నవింతను కనిపెట్టి సమయస్ఫూర్తిగా, ఆ నెగటివ్‌లోనుండి మూడుఫ్రేములు కట్ చేసి దాచుకుని లాబ్‌లో మిగతా నెగటివ్స్ తీసుకెళ్ళడానికి ఆ ఫ్రేమ్స్‌ని మీ మనుష్యులు చూడకుండా అతని ఫ్రెండ్ అయిన లాబ్‌వర్కర్‌కు ఇచ్చి, నాకు అందజేయమన్నాడు.

మీరు యింతగా కష్టపడి మనిషితో సహా మాయం చేసిన ఆ అవుట్‌డోర్ నెగటివ్‌లో ఏముందో అప్పటి వరకూ ఎంతగా ఆలోచించినా ఊహించలేక పోయాను.

ఆ ఫ్రేమ్స్‌ని ప్రింట్‌కు ఇచ్చాను.

ఆ తరువాత నేను రావ్‌తో డాక్యుమెంటరీ ప్రొజె

క్షన్ చూడగానే ఫ్రేమింగ్ సెన్స్‌తో మోహన్‌దాస్ నాకు చూపించిన ప్రాజెక్షన్ రిపోర్టులో క్లూ ఉన్నట్లుగా అనుమానమేసి, అతన్ని కలుసుకోబోయాను. కాని నన్ను వెంబడిస్తున్న మీ మనుష్యులు ఆ విషయం గ్రహించి, నేను అతన్ని కలుసుకోకముందే హత్యజేసారు.

అప్పటివరకూ నేను ఈ కేసులో నేరస్థుడు సుందరం ఒక్కడే అనుకున్నాను. కాని, మోహన్‌దాస్ నన్ను మభ్యపెట్టడం, ఆ రహస్యం తెలుసుకునే లోపుగానే అతను చావడం వలన ఇందులో ఇంకా చాలా చేతులు న్నాయని గ్రహించాను.

ఈలోగా సుందరం యిచ్చిన త్రీఫ్రేమ్స్‌కు ప్రింట్ వచ్చింది. దానిని మేగ్నిఫైయింగ్ లెన్స్‌తో అతిదీక్షగా పరీక్షించగా ఇంత కథకు మూలకారణం ఏమిటో తెలిసి పోయింది.''

ఆనంద్ చెప్పడం ఆపి, రెండు నిముషాలు కళ్ళుమూసు కుని, కుర్చీలో వెనక్కి జారగిలపడ్డాడు.

అందరూ ఆసక్తిగా ఆనంద్‌నే చూస్తున్నారు. టేప్ రికార్డర్ తిరుగుతూనే ఉంది. ఆనంద్ మరో సిగరెట్ వెలిగించి చెప్పసాగాడు.

''ఆ ఫ్రేమ్స్‌లోని దృశ్యం చాలా మనోహరంగావుంది మేఘాలు గుంపులు గుంపులుగా ఉన్నాయి. వాటిక్రింద కనుచూపు మేరవరకూ ఎటుచూసినా సరుగుడు తోటలు. ఆ తోటల్లో ఎక్కడో దూరంగా అతి చిన్నగా కనబడు తున్న చిన్న విమానం!...'' ఆనంద్ చెప్పడం ఆపి, భూషణ్‌రావ్ మొహంలోకి చూసి నవ్వాడు.

భూషణ్‌రావ్ కళ్ళనిప్పులు రాలుస్తున్నాయి. బాగా

త్రాగి ఉండడం వలన అవి జ్యోతుల్లా వెలుగుతున్నాయి ఆనంద్‌ను కళ్ళతోనే భస్మం చేసేట్లుగా క్రూరంగా చూస్తున్నాడు.

"చాలా సుందరంగావున్న ఆదృశ్యమే భూషణ్‌రావ్ పాలిటశని అయింది. ఆ చిన్న విమానాన్ని ప్రొడ్యూసర్ రావ్‌గాని, షూటింగ్‌లో పాల్గొన్న బృందంగాని చూడ లేదు.

మోహన్‌దాస్ దానిని ప్రింట్ చేసి, ఆ దృశ్యాలు తన మేనమామ అయిన భూషణ్‌రావ్ ఎస్టేట్స్‌కు సమీపంలో తీసిన షాట్స్ గనుక క్యూరియాసిటీతో థియేటర్‌లోనే రెండుమూడుసార్లు వేసి చూశాడు. మోహన్‌దాస్ చిన్న వయసులో ఈ ఎస్టేట్స్‌లోనే ఉండేవాడట! ఆ ఇంటరెస్ట్ వలన, తాను ఆ ప్రదేశాలను చూసి చాలా కాలం అవడం వలన, ఆ ఫిల్మ్‌ప్రింట్‌ను యెక్కువసార్లు థియేటర్‌లో వేసి చూశాడు.

అయితే ఫిల్మ్‌లో అతిచిన్నగా కనపడే ఆ విమానం స్క్రీన్ మీద చాలా స్పష్టంగా కనపడింది. అతనికి మామగారు చేసే ఈ కల్తీప్రపంచాల బిజినెస్ తెలిసే ఉంటుంది. ఆ అనుమానం మీద భూషణ్‌రావ్‌కు చూపించాడు.

ఆ ప్రదేశంలో విమానాశ్రయం ఏమీ లేదు. ఎయిర్ ఫోర్స్‌కు సంబంధించిన ట్రయినింగ్ సెంటర్స్ కూడా లేవు! అక్కడసలు న్యూస్‌పేపర్ ప్లేన్‌గాని, పోస్టల్ ప్లేన్‌గాని లాండ్ అయే అవకాశంలేదు! ఐతే అక్కడా ప్లేన్ ఎందుకు దిగింది?

ఎన్నో అనుమానాలను రేకెత్తించే ఆ విమానాన్ని సెన్సార్‌లో తప్పకుండా గమనిస్తారు. లేకపోతే ఫిలిమ్స్

డివిజన్‌లో తమనించి ఆరాతీసారు. అప్పుడిక డొంకంతా కదులుతుంది. ఈ భయంతోనే భూషణ్ రావ్ సుంద రాన్ని, నెగటివ్‌ని మాయం చేశాడు.

ఆ ప్రదేశంలో ప్లేన్ ఉండటానికి కారణం ఏమిటో నని నాకూ అనుమానం వచ్చింది. నా అసిస్టెంట్స్‌తో వివరాలు లాగాను. చాలా విషయాలు తెలిసాయి. ప్రదేశం తెలిసిన తరువాత ఆ విమానం ఈ సరుగుడు తోటల్లో ఎందుకు దిగిందో ఊహించ గలుగుతున్నాను. కల్తీలలో ఉపయోగపడే మందులను భారీ యెత్తున ఆ విమానంలో ఇండియాకు విదేశాలనుండి సప్లయి చేస్తున్నా రని కనిపెట్టాను" ఆనంద్ చెప్పడం ఆపాడు.

అప్పటివరకూ మౌనంగా వింటున్న నాయకులు చిన్నగా కరతాళ ధ్వనులు చేశారు.

"మిస్టర్ ఆనంద్ ది సూపర్ బ్రెయిన్! ఒక్క చిన్న క్లూపట్టుకుని ఇంతవరకూ పరిశోధించుకుంటూ వచ్చాడంటే చాలా అభినందించాలి! మిస్టర్ రావ్! ఆనంద్ లాంటి వాళ్ళు మనపథకంలో చాలా ఉపయోగపడే అవకాశం ఉంది. ఎంత డబ్బయినా ఆఫర్ చేద్దాం! అతను మన కాంట్రాక్టుకు అంగీకారం తెలిపినట్లయితే, నేను మా దేశంలోవున్న ఇతర సభ్యులతో మాట్లాడి ఇమ్మిడియెట్లీ అప్పాయింట్ చేద్దాం!" ఉత్సాహంగా అన్నాడొక విదేశీయుడు.

భూషణ్ రావ్ సూటిగా ఆనంద్ మొహంలోకే చూస్తున్నాడు.

ఆనంద్ ఏ భావమూ కనబరచకుండా, మౌనంగా కళ్లుమూసుకుని ముందు ఏం చేయాలా అని ఆలోచిస్తు న్నాడు.

అందరూ అతను తాము అడిగిన దానిగురించి ఆలోచిస్తున్నాడనుకుని చిన్నగా నవ్వుకొని, గ్లాసుల్లోని విస్కీ చప్పరిస్తున్నారు. మూడు నిమిషాలు గడిచి పోయాయి. టేప్ రన్ అవుట్ అయింది.

రావ్ రికార్డర్‌ను ఆఫ్ చేసి టేప్‌ను ప్లాస్టిక్ పేపర్‌లో వేసి టేబిల్ పక్కగా తోశాడు.

ఆనంద్ శరీరం కొంచెం మొద్దుబారింది. మెదడును మత్తుస్వాధీనం చేసుకుంటోంది. గుండెల్లో ధైర్యం, ఏదో తెలీని తెగింపు పరవళ్ళు తొక్కుతున్నాయి. ఇక త్రాగడం ఆపివేస్తే మంచిదనుకున్నాడు. ఆ లిమిట్ దాటితే తను చేయవలసిన కార్యానికి మోసం వస్తుందనే ఆలోచన అతన్ని విస్కీకి దూరంగా తోస్తుంది.

ఆనంద్ నోరు తెరచి ఏదో చెప్పబోయాడు.

అంతలోనే ప్రక్కగది తలుపులు తెరుచుకుని భూషణ్‌రావ్ కుడిభుజమైన డాక్టర్ పటేల్ లోపలకు ప్రవేశించాడు. అతని చేతిలో లావుపాటి ఫైల్ వుంది. అతను డోర్‌ను మూసి, భూషణ్‌రావ్ దగ్గరకు వచ్చి, ఫైల్‌ను అతని ముందున్న టేబిల్ మీద పెట్టాడు. అప్పుడు చూశాడు ఆనంద్‌ని! ఆశ్చర్యంతో అతని నొసలు పైకిలేచాయి.

"బాస్! ఈయనెవరు?" అడిగాడు ఆనంద్‌ని పరీక్షగా చూస్తూ.

భూషణ్ మొహంలో భావాలు మారడం ఆనంద్ గమనిస్తూనే వున్నాడు.

"ఈయన పేరు ఆ...నంద్! మన స్త్రీ ప్రపంచం మీద చాలా పెద్ద రిపోర్టు తయారుచేశారు. ప్రస్తుతం మన

ఆతిధ్యాన్ని గౌరవిస్తున్నారు'' వెటకారంగా ఒక్కొక్క మాటే చెప్పాడు భూషణ్.

పటేల్ నమ్మనట్లుగా చూస్తున్నాడు.

''మిస్టర్ పటేల్! నీవు వెళ్ళి వెంటనే మన బలగాన్ని తీసుకురా క్విక్!''

పటేల్ జేబులోనుండి రివాల్వర్ తీసి, దాన్ని ఒకసారి ఎగురవేసి పట్టుకుని తలుపువైపు నడవబోయాడు.

''ఆగు!'' భూషణ్‌రావ్ కోపంగా అరిచాడు.

''తెలివితక్కువగా ప్రవర్తించబోతున్నావు. ఆ దారి వెంబడి వెడితే నువ్వు ఈ అండర్‌గ్రౌండ్ నుండి పైకి వెళ్ళడం సంగతి అటుంచి, సరాసరి ఈ లోకాన్నుండే పైకి పోతావు!'' భూషణ్‌రావ్ అతన్ని దగ్గరకు రమ్మని పిలిచి, టెలివిజన్ స్విచెస్ ఆన్ చేశాడు.

ఆ టి.వి. గ్లాస్‌మీద నాలుగు కెమేరాల నుండి ఒకేసారి ప్రసారమవుతున్న దృశ్యాలు కనబడుతున్నాయి. ఫ్రాన్స్‌నుండి తెప్పించిన సెట్ అది! ఆ గ్లాస్‌ని నాలుగు భాగాలుగా విభజించినట్లు నాలుగురకాల దృశ్యాలు ప్రసారమవుతున్నాయి.

మొదటి దృశ్యంలో మెషిన్‌గన్ పుచ్చుకుని అతి జాగ్రత్తగా అటూఇటూ చూస్తున్న గోపీ కనబడుతున్నాడు. ఇంకొకదానిలో రవి, గోఖలే గదిగోడలను పరీక్షిస్తూ కనబడ్డారు. దానిక్రింద దృశ్యంలో రెడ్‌లైట్ ఫోకస్ వున్న హాలు కనబడుతోంది. దానికి ప్రక్కగా కనబడేదానిలో ఒక పెద్ద హాలులో కత్తిమందుల లాబొరేటరీ!

పటేల్ ఉక్కిరిబిక్కిరి అయాడు. కోపంతోనో,

భయంతోనో అతని నరాలు వుబ్బాయి. కళ్ళల్లో ఆందోళన స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

"పటేల్! యింకొకదారిన వెళ్ళు! పని త్వరగా చేసుకురా!" భూషణ్ రావ్ ఆజ్ఞాపించాడు.

పటేల్ దాదాపు పరుగెత్తినట్లుగా ఆ హాలుకు మరో ప్రక్కనున్న డోర్ తెరుచుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

11

"గోఖలే! ఈ రూమ్‌ని చూస్తే నీకేమనిపిస్తోంది?" అడిగాడు రవి సీలింగ్‌ని పరీక్షగా చూస్తూ.

"కారణం ఊహించలేకపోతున్నాను గానీ, ఈరూమ్ చాలా చల్లగావుంది. ఎయిర్ కండిషన్డ్ మాత్రం కాదు" అన్నాడు గోఖలే.

రవి తలూపి, సీలింగ్‌ని చేత్తో తడిమాడు. కొంచెం చెమ్మగావుంది. పగులు ఎక్కడైనా కనబడుతుందేమోనని వెదికాడు. కనబడలేదు!

"ఈ రూమ్ పైన తప్పకుండా చెరువు వుండివుంటుంది. నాకు ఒక ఐడియా వచ్చింది. నువ్వు ముందు ఈ తలుపులన్నీ తెరుచుకుంటూ వెళ్ళి, ఈ మార్గం ఎక్కడకు వెడుతుందో చూసిరా!" చెప్పాడు రవి.

గోఖలే తలూపి, ఉత్సాహంగా రూమ్‌కు మరో ప్రక్కనున్న తలుపు తెరిచాడు. సన్నటి సొరంగమార్గం! చాలా దూరం నడుచుకుంటూ రెండు మలుపులు తిరిగి, మార్గం చివరకు చేరుకున్నాడు. అక్కడొక ఇనుపతలుపు! బలమంతా ఉపయోగించి లాగాడు. భారంగా కదిలిందా తలుపు!

తలుపు తెరిచిచూచిన గోఖలే ఆశ్చర్యపోయాడు.

అక్కడ కూడా నిచ్చెన ఒకటివుంది. పైన చెక్క తీసేసి నట్లుంది. బహుశా, ఇది యింకొక మార్గం అయివుంటుంది ఈ ప్రదేశం నాలుగు భవనాలకు వెనుకగా వుండివుండాలి! ఆలోచిస్తున్న గోఖలే పైనుండి ఏవో అరుపులు, తుపాకీ శబ్దాలు లీలగా వినబడుతున్నాయి. సెంట్రీలు ఇటు వేపు వస్తూండివుండవచ్చు.

ఈ ఊహ కలగ్గానే కుమార్, తలుపు మూసి వేగంగా వెనక్కు తిరిగి రవి దగ్గరకు పరుగెత్తి, తన అనుమానం వెలిబుచ్చాడు.

"నువ్వు చెప్పినట్లుగానే జరగడానికి అవకాశముంది. ఈ రూమ్‌లోనుండి యిప్పుడు నువ్వు బయటకు వెళ్ళిన తలుపులు మూసేసిరా!" చెప్పి, రివాల్వర్ తీసి, సీలింగ్ దగ్గరగా పెట్టి, రెండుసార్లు కాల్చాడు రవి! సీలింగ్ చెక్కలు వూడి, సన్నగా నీరు కారసాగింది. రవి సంతోషంగా ఆ రంధ్రానికి ప్రక్కగా మరో రెండుసార్లు కాల్చాడు. రంధ్రం పెద్దదయి లావుపాటి ధార శబ్దం చేస్తూ పడుతోంది.

కుమార్ రెండోమార్గం తలుపేసేసి రవిదగ్గరకు వచ్చి, ఆశ్చర్యంగా నీటి ధారనిచూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"కుమార్! మనం యిప్పుడు చాలా జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాలి. మనం వచ్చినదారినే గోపీదగ్గరకు వెడదాం! మనం వెళ్ళేదారికున్న తలుపును మాత్రం ఏమాత్రం సందులేకుండా మూయాలి! ఇటువంటి పరిస్థితుల్లోకూడా ఆ తలుపును ఎవరూ తీయకుండా జాగ్రత్త వహించాలి! రెండోమార్గం నుండి వచ్చే సెంట్రీలకు తప్పకుండా జలగండం వుంది. మనం వెళ్ళే దారికూడా నీళ్ళమయం

అయినట్లయితే అందరం యింకోమార్గం లేకపోవడంవలన ఈ అండర్ గ్రౌండ్ లోనే చావాల్సివస్తుంది" చెప్పి, ఆ రంధ్రానికి ప్రక్కగా మరో రెండుసార్లు కాల్చాడు రవి.

నీటి ఒత్తిడికి రంధ్రం క్రమంగా పెద్దదౌతోంది.

రవి, గోఖలే తలుపువేసి, నాలుగైదుసార్లు బలంగా లాగి, నీరు ఆవైపు రాదని నిర్ధారణ చేసుకుని, గోపీ కాపలా కాస్తున్న ప్రదేశం వేపు పరుగెత్తారు.

12

"మైగాడ్! ఈ వెధవలు అనుకున్న పని చేశారు. సెంట్రీలు వచ్చే రెండో మార్గాన్ని నీటితో బ్లాక్ చేసేశారు. ఆ వెధవలు తప్పకుండా ఇందులో ఇరుక్కుంటారు మనం ఇప్పటికైనా మొదటి మార్గాన్నుండీ బయట పడాలి!" భూషణ్ రావ్ లేచి నిలబడ్డాడు.

అప్పటివరకూ ఫోకసెస్ గమనిస్తున్న గోపీ కెమెరాకు అందకపోవడం వలన టి. వి. లో కనబడటంలేదు. భూషణ్ రావ్ టేబిల్ సొరుగులోనుండి రివాల్వర్ తీసి, ద్వారంవేపు తిరిగాడు.

తలుపులు తెరుచుకుని గోపీ లోపలకు ప్రవేశించాడు. అతని చేతిలోని మెషిన్ గన్ సూటిగా భూషణ్ రావ్ కు గురిపెట్టబడివుంది.

విదేశీయులు భయంగా భూషణ్ రావ్ నే తదేకంగా చూస్తున్నారు.

"బాస్! ముందా రివాల్వర్ ఇటు విసిరేయ్! మీలో ప్రతి ఒక్కరి దగ్గరా రివాల్వర్ వుందని నాకు తెలుసు! త్వరగా యిటు విసిరేయండి! లేదా నేనొక రౌండ్

కాల్చాల్సి వస్తుంది" గర్జించాడు గోపీ.

భూషణ్ మొహం కందగడ్డలా మారింది. గోపీ ఆజ్ఞ, ఆనంద్ చిరునవ్వు అతనికి మరింత కారాన్ని రాస్తున్నట్లనిపించింది.

"ఆ రూమ్‌లో కాపలాకాసే వెధవ లాబొరేటరీకి తగలబడ్డాడులావుంది" కసిగా గొణుక్కుంటూ విధిలేక రివాల్వర్‌ని గోపీ కాళ్ళవైపు విసిరాడు. బాస్ విసరగానే మిగతా వాళ్ళందరూ తమ ఆయుధాలనుకూడా విసిరారు గోపీ రెప్పవేయకుండా బాస్‌నే చూస్తూ, కాలితో క్రిందపడిన రివాల్వర్స్‌ని ఒక ప్రక్కగా తోస్తున్నాడు.

టి. వి.నే చూస్తున్న ఆనంద్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. లాబొరేటరీ నుండి ఫోకస్ రూమ్‌కున్న తలుపులు తెరుచుకుని ఒక వ్యక్తి లోపలకు ప్రవేశిస్తున్నాడు.

"గోపీ! నీ వెనకగా వచ్చేవాడిని కాల్చేయి!" అరిచాడు ఆనంద్.

ఆనంద్ మాట పూర్తికాకముందే గోపీ వెనక్కి తిరిగి అప్పుడే లోపలకు వచ్చినతన్ని కాల్చేసాడు. అతను చావుకేక వేస్తూ విరుచుకుపడిపోయాడు.

గోపీ వెనక్కి తిరగ్గానే బాస్ ఒక్కవూపులో క్రింద పోగుచేసిన రివాల్వర్స్ దగ్గరకు వెళ్ళి ఒకదాన్ని అందుకున్నాడు. అది గమనించిన ఆనంద్ విసురుగా వెళ్ళి నడుం మీద బలంకొద్దీ తన్నాడు. బాస్ బోర్లా పడిపోయాడు.

మిగతా వాళ్ళంతా ఒక్కుమ్మడిగా ఆనంద్ మీద పడ్డారు. గోపీకి వాళ్ళను కాల్చడానికి అవకాశం లేకుండా పోయింది. తానొక రౌండ్ కాల్చినట్లయితే ఆనంద్ కూడా గాయపడే ప్రమాదముంది.

ఆనంద్ శక్తినంతా చేతుల్లోకి తెచ్చుకొని విజృంభించాను. తనకు అందుబాటులో నున్న ఇద్దరిని మొహంమీద గుద్దాడు. భూషణ్ రావ్ వెనుక నుండి ఆనంద్ జుట్టుపట్టుకుని వెనక్కు వంచాడు. ఇద్దరు ఆనంద్ మొహంమీద గుద్దుతున్నారు. ఇంకొకడు కాలితో ఆనంద్ డొక్కలో తన్నాడు. ఆనంద్ కు ఊపిరి ఆడడంలేదు. మొహంమీద దెబ్బలు పడటంవలన కళ్ళముందు మెరుపులు మెరుస్తున్నట్లయింది. కడుపులో పోటు పుడుతోంది. బలంగా జుట్టుపట్టుకుని లాగుతూండటం వలన నిలద్రొక్కుకోలేక పోతున్నాడు.

అందరూ కలిసి ఆనంద్ ని కొట్టడం చూస్తూనే గోపీ పిచ్చిఆవేశంతో మెషిన్ గన్ తో ఒకడి తలపగులగొట్టాడు. వాడు అరుస్తూ క్రిందపడిపోయాడు.

మిగతావాళ్ళు ఆనంద్ ని కొడుతూనేవున్నారు. ఆనంద్ నోటిలో నుండి విపరీతంగా రక్తం కారుతోంది. పళ్ళు కదిలిపోయాయి. గెడ్డం, పెదాలు చితికిపోయాయి. వెంట్రుకలు పిడుళ్ళతో ఊడివస్తున్నాయి.

ఆనంద్ అతికష్టంమీద దెబ్బలు సహిస్తూనే వెనక్కు తిరిగి భూషణ్ రావ్ కళ్ళమీద గుద్దాడు. ఊహించని ఈ దెబ్బకు భూషణ్ రావ్ ఆనంద్ జుట్టును వదిలేశాడు. ఆనంద్ లోని రక్తం సలసల కాగిపోతోంది. ఏదో తెలీని చావుబలంతో అందినవాళ్ళను బాదుతున్నాడు.

గోపీని వెదుక్కుంటూ వచ్చిన రవి, గోఖలే జరుగుతున్న యుద్ధం చూస్తూనే లోపలకు దూకి, ఆనంద్ డొక్కల్లో గుద్దుతున్న ఒకడిని పట్టుకుని ఇవతలకు లాగి, రివాల్వర్ మడమతో గెడ్డంక్రింద కొట్టాడు.

అరుపులతో ఆ అండర్ గ్రౌండ్ మార్గం మారుమ్రోగిపోతోంది.

గోపీ, గోఖలే కూడా అందినవాడినల్లా పట్టుకుని బాదుతున్నారు.

రవి, గోఖలే రావడంతో ఆనంద్ కు క్రొత్త శక్తి వచ్చింది. తనమీదకు రాబోతున్న భూషణ్ రావ్ ని ఎగిరి గుండెలమీద తన్నాడు. భూషణ్ రావ్ ఆ ఊపుకు వెనుక నున్న టేబిల్ మీద పడ్డాడు.

ఆనంద్ టేబిల్ మీద పడిన భూషణ్ రావ్ గొంతు పట్టుకుని, నొక్కుతున్నాడు. అతని దృష్టి హఠాత్ గా టి.వి. మీద పడింది. తాము వచ్చిన అండర్ గ్రౌండ్ మార్గంలోనుండి సెంట్రీలు రావడం కనిపిస్తోంది. రవి చెరువుకు గండికొట్టిన రూమ్‌లో ఏమీ కనబడటంలేదు. రూమ్ నీటితో నిండిపోయి వుంటుంది.

"రవీ! సెంట్రీలు వస్తున్నారు" రావ్ గొంతు నులుముతూనే అరిచాడు ఆనంద్.

రవి తనమీదకు రాబోతున్నవాడిన వెనక్కు తోసి గోపీదగ్గరకు దూకి, అతని చేతిలోని మెషీన్ గన్ ని అందుకుని, తనమీదకు రాబోతున్న వాడిని షూట్ చేసి, షోకేస్ రూమ్‌లో నుండి సొరంగమార్గంలోకి పరుగెత్తాడు. మలుపులో నిలబడి కాల్చడం మొదలుపెట్టాడు. అండర్ గ్రౌండ్ లోకి దిగిన సెంట్రీలు కూడా మలుపులో నిలబడి కాలుస్తున్నారు.

ఆనంద్, భూషణ్ రావ్ ని బాదుతున్నాడు.

గోపి, గోఖలే మిగతావాళ్ళతో యుద్ధం చేస్తున్నారు.

భూషణ్ రావ్ రాక్షసుడిలా తనమీదపడి కొడుతున్న ఆనంద్ దెబ్బలకు బాధగా అరుస్తున్నాడు. అతని ఒంటి

మీద విలువైన దుస్తులు చిరిగిపోయాయి. మొహమంతా పగిలిపోయింది.

భూషణ్ రావ్ ఇక తాను ఆ దెబ్బలను భరించలేనట్లుగా రెండు చేతులెత్తాడు. గోఖలే క్రిందపడిన రెండు రివాల్వర్స్ తీసుకుని, ఆనంద్ కు ఒకటి యిచ్చి, రవి దగ్గరకు పరుగెత్తాడు.

విదేశీయులు లొంగి పోయినట్లుగా చేతులెత్తి నిలబడ్డారు. భూషణ్ రావ్ క్రింద చతికిలబడి టేబిల్ కు ఆనుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

టి.వి.లో చూస్తున్న ఆనంద్ కు సెంట్రీల వెనుక నుండి కాల్వలు సాగిస్తూ అండర్ గ్రౌండ్ లోకి ప్రవేశిస్తున్న పోలీసులు కనబడుతున్నారు. ఆనంద్ రివాల్వర్ ని విదేశీయులకు గురిపెట్టి, సూట్ కేస్ ను పట్టుకుని నిలబడలేక అక్కడే నేలమీద కూర్చుండిపోయాడు.

ఒకవేపునుండీ రవీ, కుమార్, మరొకవేపునుండి పోలీసులు సాగిస్తున్న కాల్వల్లో సెంట్రీలు ఎక్కువసేపు నిలబడలేరని తెలుసు ఆనంద్ కు.

మరో పదినిముషాలకు బూట్స్ చప్పుడు చేసుకుంటూ పోలీసులు ఆ రూమ్ లోకి ప్రవేశించారు.

ఇనస్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్ ఆనంద్ ని లేవనెత్తి, ఆప్యాయంగా కౌగలించుకున్నాడు.

ఆనంద్ అంతబాధలో కూడా మందహాసం చేశాడు.

"డియర్ ఫ్రెండ్! ఈ సూట్ కేస్ లోవున్న టేప్ స్టేట్ మెంట్ కు ఉపయోగపడుతుంది. ఫైల్స్ లో కల్తీ మందులు ఎక్కడెక్కడ సప్లయి అవుతున్నాయో వివ

రంగా వుంటాయి...పోతే_ఈ విదేశీయులను అరెస్ట్ చెయ్య...లాబొరేటరీని స్వాధీనం చేసుకో!...చెరువు లోని నీరు ఈ ప్రదేశాన్ని ఆక్రమించకుండా కట్టుదిట్టంచేయి!''

''ఆనంద్! ఇంకెక్కువగా మాట్లాడకు! అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను'' ప్రేమగా మందలించాడు ఇన్స్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్.

పోలీసులతో ఆ రూమ్ నిండిపోయింది.

ఆనంద్ ఇద్దరు పోలీసుల సహాయంతో అండర్ గ్రౌండ్ లోని శవాలను దాటుకుంటూ పైకివచ్చాడు.

చల్లటిగాలి హోరుగా వీస్తోంది. ఆ గాలికి చెమట ఆరిపోయి శరీరానికి ఏదో హాయిని కలిగిస్తోంది. చంద్రుడి వెలుగు తగ్గిపోతోంది.

ఎక్కడో దూరంగా కుక్కలు అరుస్తున్నాయి. సరుగుడు తోటలు తమ ఈలపాటను హోరుగాలితో కలిపి వినిపిస్తూనే వున్నాయి.

—: ఐపోయింది :—